

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatului Vicol Nicolae, avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Bănăruc Eduard, avocatul Mariș Marcela în numele inculpatului Gudima Vasile, inculpații Sîrbu Veaceslav, Zacrevschi Vadim și avocatul acestora Cernolev Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, a sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015 și a încheierilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău privind respingerea cererii cu privire la dispunerea efectuării expertizei din 26 ianuarie 2017 și 16 mai 2017, privind respingerea cererii cu privire la asigurarea dreptului la un proces echitabil, privind respingerea cererii cu privire la examinarea în contradictoriu a probelor propuse de apărător, privind cererea părții apărării referitor la asigurarea aplicării Hotărârilor Curții Constituționale, în cauza penală privindu-i pe

Vicol Nicolae Xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Bănăruc Eduard Xxxxx, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Beșleagă Anatolie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx;

Zacrevschi Vadim Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx;

Sîrbu Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx;
și

Gudima Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 29.05.2013-18.06.2015*
2. *instanța de apel: 10.07.2015-31.05.2018*
3. *instanța de recurs: 23.08.2018 - 29.10.2019*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 18 iunie 2015, **Vicol Nicolae Xxxxx**, a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procesul penal pe capătul de învinuire a lui **Vicol Nicolae Xxxxx** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin aceeași sentință au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Vicol Nicolae Xxxxx, în baza:

- art. 323 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10.000 lei;
- art. 327 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 4 ani;
- art. 327 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 4 ani;
- art. 327 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 4 ani;
- art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei.

Conform art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa cu amenda să fie execută de sine stătător.

Bănăruc Eduard Xxxxx, în baza:

- art. 323 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10.000 lei.

Beșleagă Anatolie Xxxxx, în baza:

- art. 324 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 5.000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani.

Procesul penal pe capătul de învinuire a lui **Gudima Vasile Xxxxx** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Procesul penal pe capătul de învinuire a lui **Sîrbu Veaceslav Xxxxx** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Procesul penal pe capătul de învinuire a lui **Zacrevschi Vadim Xxxxx** de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pascari Iulia privind încasarea de la Vicol Nicolae a prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța civilă.

A fost admisă parțial pretenția din acțiunea civilă depusă de partea vătămată Pascari Iulia privind încasarea de la Vicol Nicolae a prejudiciului moral, cu încasarea de la acesta în beneficiul părții vătămate Pascari Iulia despăgubirea pentru prejudiciul moral cauzat, în mărime de 10.000 lei, în rest pretenția privind încasarea prejudiciului moral a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că **Vicol N.**, exercitând în baza ordinului Ministrului Finanțelor nr. 897-p din 03.08.2012, funcția de șef al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din cadrul Ministerului Finanțelor, fiind, în conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, a comis abuzul în serviciu, în următoarele circumstanțe.

În perioada de timp 08 octombrie 2012 – 06 noiembrie 2012, abuzând de funcția deținută de șef al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din cadrul Ministerului Finanțelor, folosind situația de serviciu în interes personal, și anume în scopul de a satisface solicitarea șefului IFS Hâncești – Loghin Victor, cu care era în relații amicale, de a o promova pe inspectorul fiscal din cadrul IFS Anenii Noi, Păduraru Liliana în funcția de șef adjunct al IFS Anenii Noi, acționând contrar prevederilor Legii nr. 25 din 22.02.2008, privind Codul de conduită a funcționarului public, și anume contrar art. 4 pct. 1), conform căruia, apartenența politică a funcționarului public nu trebuie să influențeze comportamentul și deciziile acestuia, precum și politicile, deciziile și acțiunile autorităților publice, contrar art. 13 alin. (2) lit. a), b), c), conform căroră, în exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor publice de conducere, funcționarul public are obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament în ceea ce privește cariera funcționarilor publici din subordine, să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, în cazul în care propune sau aprobă promovări, transferuri, numiri sau eliberări din funcții ori acordă stimulente materiale sau morale, excluzând orice formă de favoritism sau discriminare, să evite criteriile discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu normele de conduită prevăzute de Cod, în accesul sau promovarea în funcția publică, contrar prevederilor art. 74 alin. (1) Codul Muncii, potrivit căruia, transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68 Codul muncii, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă

localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților, folosind autoritatea de conducător contrar intereselor instituției conduse, prin intermediul șefului IFS Anenii Noi, Cuflic Alexandru, a amenințat-o pe Pascari I. cu retrogradarea din funcție și numirea în calitate de angajat de rând în careva subdiviziuni teritoriale ale IFS, situate la periferiile Republicii Moldova. Astfel creând condiții discriminatorii, reieșind din care, aceasta a fost nevoită să depună cerere privind demisionarea din funcția de șef-adjunct al IFS Anenii Noi, cu numirea în funcția de inspector principal al Direcției control fiscal al IFS Anenii Noi (ordinul nr. 1021 din 13.10.2012), iar în funcția de șef-adjunct al IFS Anenii Noi, a fost numită Păduraru Liliana, prin ordinul nr. 1019-P din 31.10.2012, semnat de către Vicol Nicolae, prin ce i-a cauzat prejudicii considerabile drepturilor și intereselor constituționale a lui Pascari I. de a fi tratată în mod egal, indiferent de apartenența sau convingerile politice și un prejudiciu material.

Tot Vicol N., exercitând funcția de șef al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat din cadrul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, acționând de comun acord cu secretarul general al Guvernului Republicii Moldova, Bănăruc E., a comis abuz în serviciu și favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, în următoarele circumstanțe. În perioada 17 septembrie 2012-24 septembrie 2012, inspectorii fiscali din cadrul IFPS Beșleagă Anatolie și Mamonova Valentina, au efectuat un control fiscal la SRL "Danaia Luchianov" în cadrul căruia au depistat înscrisuri contabile de ciornă a întreprinderii, care dovedeau anumite încălcări de ordin fiscal. Pentru a omite indicarea în actul de control fiscal a tuturor încălcărilor depistate, la finalizarea controlului, inspectorul fiscal IFPS Beșleagă A. a extorcat și a primit de la administratorul SRL "Danaia Luchianov", suma de 3.000 euro. Ca urmare, a fost întocmit actul de control nr. 3-502437 din 07 septembrie 2012, în care au fost incluse doar unele încălcări ne semnificative, pentru ce agentul economic a fost sancționat prin decizia nr. 3179/2 din 08.11.2012, cu încasarea în bugetul de stat a sumei de 10.964 de lei și aplicarea amenzilor în sumă totală de 11.075 lei.

La 18 octombrie 2012 secretarul general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, Bănăruc E., aflând-se în biroul său de serviciu situat în clădirea Guvernului Republicii Moldova, urmărind scopul protejării intereselor agentului economic SRL "Danaia Luchianov", exprimate prin dorința de a se eschiva de la răspunderea pentru încălcările fiscale depistate, l-a telefonat pe șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N., căruia i-a comunicat despre faptul primirii ilicite a mijloacelor bănești în sumă de 3.000 euro, de către inspectorii fiscali IFPS Beșleagă A. și Mamonova V., precum și despre faptul că dispune de înregistrări audio și video ce probează faptul primirii de către inspectorii fiscali nominalizați a sumei de 3.000 euro, de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov". Tot atunci, Bănăruc E. l-a rugat pe șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N. să intervină în vederea restituirii de către inspectorii fiscali IFPS, Beșleagă A. și Mamonova V. a sumei de 3.000 euro, primită de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov" precum și în vederea nereflectării în act a încălcărilor depistate, ca urmare a controlului fiscal efectuat. În aceeași zi, adică la 18.10.2012, Bănăruc E. a organizat transmiterea șefului IFPS, Vicol N. a unui flash USB, care conținea înregistrările audio și video, ce probau

faptul coruperii comise de către inspectorul fiscal IFPS, Beșleagă A. După examinarea purtătorului mobil de informații, Vicol N. i-a chemat pe inspectorii fiscali IFPS, Beșleagă A. și Mamonova V., în biroul său de serviciu din mun. Xxxxx str. Cosmonauților 9 și i-a impus să-i prezinte mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro, primiți ilegal de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov", fără a transmite spre examinare în conformitate cu prevederile legislației materialele acumulate pe faptul dat în adresa organelor de drept competente. Primind, mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro, dobândite pe cale criminală de către Beșleagă A. de la administratorul SRL "Danaia Luchianov", Vicol N., la rugămintea lui Bănăruc E., i-a restituit lui Luchianov A., care este soțul directorului SRL "Danaia Luchianov", Luchianov V., iar controlul fiscal anterior inițiat nu a derulat în continuare, încălcările legislației fiscale anterior depistate în cadrul controlului fiscal la SRL "Danaia Luchianov", la indicația ilegală a șefului IFPS, Vicol N., nu au fost relevate în actul controlului, iar ca urmare, acestea au rămas nesancționate. Astfel, în condițiile date, șeful IFPS, Vicol N., acționând în coparticipare cu secretarul general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, Bănăruc E., contrar prevederilor pct. 8 a Regulamentului privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002, cu privire la reglementarea activității organelor Serviciului Fiscal de Stat, având obligația să întreprindă măsuri de combatere a corupției și protecționismului în organele fiscale, art. 13 alin. (2) lit. d) Codul de conduită a funcționarului public, să întreprindă acțiunile necesare pentru prevenirea corupției în rândul funcționarilor publici din subordine, precum și să poarte răspundere pentru eșecurile survenite, ca urmare a îndeplinirii necorespunzătoare a acțiunilor în cauză, art. 14 alin. (2) lit. b) a Legii nr. 90 din 25.04.2008, cu privire la prevenirea și combaterea corupției, potrivit căruia, în cazul recepționării informației din diferite surse (audiență, scrisori anonime, prin intermediul telefonului de încredere, poștei electronice etc.) referitor la comiterea actelor de corupție, era obligat să prezinte materialele respective organelor de drept, nu a sesizat organele de drept despre actul de corupție comis de către inspectorul fiscal Beșleagă A., nu a transmis flash-ul USB cu înscrisuri audio și video, precum și mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro primiți ilegal de către inspectorul fiscal nominalizat, de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov", prin ce a tăinuit urmele comiterii infracțiunii de corupere pasivă și mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro, dobândite pe cale criminală, fapt ce a împiedicat descoperirea operativă a infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal, ce se atribuie la categoria celor grave.

Tot el, Vicol Nicolae, abuzând de funcția deținută, urmărind realizarea intereselor personale, a comis abuz de serviciu în următoarele circumstanțe. La 16 noiembrie 2012, șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N. a fost telefonat de către Grigoriev Igor, co-fondator al SRL „Comparty&Co”, care i-a comunicat despre faptul că în acel moment, adică la 16.11.2012, la barul „RED SQUARE” ce-i aparține SRL "Comparty&Co", amplasat în mun. Xxxxx str. Xxxxx, se efectuează un control fiscal și l-a rugat să intervină în calitate de conducător al instituției către inspectorii fiscali subordonați, în vederea stopării controlului inițiat. În continuare, Vicol N., folosind intenționat situația de serviciu, în interes personal, exprimat prin

dorința de a mușamaliza încălcările fiscale depistate în activitatea barului „RED SQUARE”, ce aparține SRL „Comparty&Co”, al cărei co-fondator este Grigoriev I., cu care se afla în relații amicale și anume faptul depistării a trei sticle de whisky fără timbră de acciz, a acționat contrar normelor de conduită prescrise pentru funcționarii autorității publice și anume, a acționat contrar prevederilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002, pct. 8, care prevede ca să întreprindă măsuri de combatere a corupției și protecționismului în organele fiscale, contrar art. 13 alin. (2) lit. d) Cod de conduită a funcționarului public, care prevede, să întreprindă acțiunile necesare pentru prevenirea corupției în rândul funcționarilor publici din subordine, precum și să poarte răspundere pentru eșecurile survenite ca urmare a îndeplinirii necorespunzătoare a acțiunilor în cauză, contrar art. 5.1 lit. c) Codul de conduită al funcționarului fiscal, aprobat prin ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 357 din 28.05.2012, care prevede că funcționarul fiscal nu are dreptul să înlănească, în virtutea funcției sale, activitatea de întreprinzător a persoanelor fizice și juridice în schimbul unor recompense, servicii, înlăniri, contrar art. 216 Cod fiscal, care prevede că, inspectorii fiscali la finalizarea controlului fiscal la fața locului trebuiau să întocmească un act de control fiscal, în care urmau să descrie obiectiv și exact încălcările legislației fiscale și/sau modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicând actele normative încălcate. Prin urmare, Vicol N., contrar prevederilor actelor normative enunțate, l-a telefonat pe șeful Direcției Control Fiscal din cadrul IFPS, Sîrbu V., căruia ilegal i-a dat indicații de a organiza stoparea controlului inițiat la barul „RED SQUARE” și retragerea imediată a inspectorilor fiscali de la fața locului, adică din incinta barului menționat, fără întocmirea actului de control fiscal, în care urmau a fi consemnate rezultatele controlului fiscal și anume descrierea obiectivă, clară și exactă a încălcării legislației fiscale, fapt ce a generat imposibilitatea sancționării pentru încălcările admise SRL „Comparty&Co”. Ca rezultat al indicațiilor verbale ilegale ale șefului IFPS Vicol N., încălcarea depistată în activitatea barului „RED SQUARE”, ce aparține S.R.L. „Comparty&Co”, exprimată prin depozitarea și comercializarea a trei sticle de whisky fără timbră de acciz, nu a fost relevată într-un act de control fiscal și nu a fost sancționată în conformitate cu prevederile art. 262 titlul V Cod fiscal, potrivit căruia, contribuabilului urma să-i se aplice sancțiune sub formă de amendă, în mărime de 50.000 lei.

Tot el, Vicol N., abuzând de funcția deținută, urmărind realizarea intereselor personale, a comis abuz de serviciu, în următoarele circumstanțe. În perioada 12 decembrie 2012 – 18 decembrie 2012, șeful IFPS, Vicol N. acționând, contrar pct. 8 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002, care prevede că este obligat să întreprindă măsuri de combatere a corupției și protecționismului în organele fiscale, având interes personal, a dat indicații ilegale șefului IFS Drochia, Velicico Igor, de a anula ca plătitori de TVA agenții economice SRL „Climcom Nord”, SRL „Climcom-Agrogrup” și SRL „Filgrad”. Ca urmare a indicațiilor ilegale

ale șefului IFPS Vicol N., inspectorii IFS Drochia, fără a se prezenta pentru efectuarea controlului la fața locului, la sediile sau oficiile agenților economici SRL „Filgrad” din satul Șuri, r-nul Drochia, SRL „Climcom Nord” din orașul Drochia str. 31 august 20 și SRL „Climcom-Agrogrup” din orașul Drochia str. 31 august nr. 2 bl. A, au întocmit actele de control, respectiv, nr. 1-573688 din 30.11.2012, nr. 1-573686 din 20.11.2012, nr. 573687 din 30.11.2012, în care au indicat că la adresele juridice menționate, agenții economici SRL „Filgrad”, SRL „Climcom Nord” și SRL „Climcom Agrogrup” nu se află, iar acest fapt nu a fost comunicat organului fiscal. În continuare, șeful IFS Drochia, Velicico I., în scopul executării indicațiilor ilegale ale șefului IFPS, Vicol N., acționând contrar prevederilor art. 113 Titlul III Cod Fiscal, a emis decizia nr. 2253 din 30.11.2012, prin care s-a dispus anularea înregistrării ca plătitor de TVA a SC „Filgrad” SRL, decizia nr. 2254 din 30.11.2012, prin care s-a dispus anularea înregistrării ca plătitor de TVA a SRL „Climcom Nord” și decizia nr. 2255 din 30.11.2012, prin care s-a dispus anularea înregistrării ca plătitor de TVA a SRL „Climcom-Agrogrup”, fapt ce a generat cauzarea unor daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice SRL „Climcom-Agrogrup” în sumă de 117.594,84 lei și SRL „Filgrad” în sumă de 50.500 lei.

Tot Vicol N., în perioada 22 octombrie 2012–19 noiembrie 2012, încălcând flagrant dreptul la viața intimă, familială, privată și dreptul la secretul corespondenței, drepturi consfințite în art. 28 și 30 din Constituția Republicii Moldova, acționând în complicitate cu Gudima Vasile, Sîrbu Veaceslav, Zacrevschi Vadim și alte persoane, a comis încălcarea inviolabilității vieții personale, în următoarele circumstanțe. Vicol N., având scopul culegerii ilegale a informațiilor despre viața personală a șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., profitând de faptul că Gudima V. se cunoștea cu fostul colaborator al ex-Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției Sîrbu Veaceslav, a beneficiat de serviciile ultimului care au constat în organizarea ilegală a măsurilor speciale de investigații: urmărirea vizuală, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice de la postul xxxxx, utilizat de către Negară V. Astfel, Sîrbu V., profitând în interes personal și material de faptul că, se afla în relații amicale cu Zacrevschi V., care în acea perioadă exercita funcția de inspector superior al DGA a CNA, l-a determinat pe ultimul să inițieze procedura de autorizare și efectuare a interceptării convorbirilor telefonice efectuate de către Negară V. de la numărul de telefon xxxxx, în cadrul urmăririi penale în cauza nr. xxxxx. Ca rezultat, Zacrevschi V., având drept scop interceptarea ilegală a comunicărilor șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău Negară V., a întocmit un raport fictiv ce conținea informații false, precum că aceasta este complice a unui grup criminal organizat, care, prin intermediul unui alt complice pe nume „Andrei”, fondează diferite întreprinderi în scopul convertirii mijloacelor bănești, prin tănuirea originii ilicite a bunurilor. În baza raportului fictiv și ducând-l în eroare pe ofițerul de urmărire penală Verlan Fiodor, care investiga cauza penală și procurorul care conducea urmărirea penală Moraru Sergiu, ultimul bazându-se de raportul fictiv scris de către Zacrevschi V., a emis ordonanța și a înaintat demersul din 22 octombrie 2012, privind autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor

telefonice efectuate de abonatul S.A. „Orange” xxxxx, utilizat de Negară V., pe un termen de 30 de zile. În baza demersului procurorului în Procuratura Anticorupție Sergiu Moraru, la care a fost anexat și raportul fictiv a inspectorului DGA a CNA, Zacrevschi V., de către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Rațoi V. a fost autorizată interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice a abonatului nominalizat. În baza scrisorii nr. 7594 din 22.10.2012, a procurorului Moraru S., încheierea judecătorului de instrucție a fost expediată la CNA, în scopul executării măsurii de interceptare a convorbirilor telefonice, cu informarea că zilnic interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice efectuate vor fi prezentate ofițerului de urmărire penală, Verlan Fiodor sau inspectorului Zacrevschi V. În condițiile date au fost interceptate și înregistrate comunicările convorbirilor telefonice ale lui Negară V., începând cu data 22.10.2012, pe un termen de 30 de zile. Astfel, Zacrevschi V., profitând de faptul că era inclus în scrisoarea dată, emisă în cadrul cauzei penală nr. xxxxx, având acces la purtătorul de informații pe care se înregistrau convorbirile telefonice ale lui Negară V., transmitea informația respectivă lui Sîrbu V.. Concomitent, a fost organizată și efectuarea ilegală a măsurilor speciale de investigații - urmărirea vizuală a Valentinei Negară, care a fost realizată în perioada lunilor octombrie-noiembrie 2012, de alte persoane, angajate în scopul dat de către Sîrbu V. În continuare, Sîrbu V., urmărind realizarea intențiilor infracționale ale lui Vicol N., a transmis înregistrările comunicărilor interceptate lui Gudima V., iar acesta la rândul său, le-a pus la dispoziția șefului IFPS, Vicol N., prin ce au fost culese și răspândite informații despre viața personală a Valentinei Negară.

Astfel, acțiunile lui Vicol N. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 327 alin. (1) Cod penal - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice*; în baza art. 327 alin. (1) Cod penal - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*; în baza art. 323 alin. (1) Cod penal - *favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave*; în baza art. 327 alin. (1) Cod penal - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*; în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice, soldate cu urmări grave*; în baza art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal, *având rolul de organizator, a organizat culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, fără consimțământul ei.*

Tot, **Vicol N.** este învinuit de către organul de urmărire penală, că abuzând de funcția deținută, urmărind realizarea intereselor personale, fiind persoană publică și având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, de a demonstra standarde ridicate în materie de integritate, de a executa obligațiunile de serviciu în vederea ridicării nivelului de încredere a

publicului în instituțiile statului, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale, în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, să promoveze încrederea publicului în autoritatea publică pe care o reprezintă, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, a comis infracțiunea de abuz de serviciu, în următoarele circumstanțe.

Vicol N. în perioada lunii octombrie 2012, acționând contrar Cap. III, lit. b), pct. (11) și (12) a ordinului IFPS nr. 295 din 26.04.2011 privind aprobarea Regulamentului-cadru privind principiile generale de instituire și funcționare a posturilor fiscale, potrivit cărora, în cazul instituirii posturilor fiscale mobile, funcționarii fiscali reieșind din volumul de muncă vor organiza desfășurarea postului fiscal, astfel încât să fie posibilă monitorizarea tuturor tranzacțiilor efectuate de către agentul economic, încheierea noilor contracte, prestarea/procurarea de servicii, livrarea/procurarea de mărfuri. Inițial, se va efectua inventarierea facturilor fiscale aflate în stoc, inventarierea stocului de mărfuri, cu solicitarea de la persoanele cu funcții de răspundere ale agentului economic anunțarea telefonică a funcționarului fiscal despre efectuarea unei livrări și/sau procurări de mărfuri/servicii, astfel încât să fie posibilă verificarea facturilor fiscale ce se eliberează/se primesc și a tranzacțiilor înscrise în acestea; în cadrul postului fiscal mobil, se va asigura verificarea faptică a activității agentului economic, periodic, în diferite momente ale zilei de muncă, la diferite subdiviziuni înregistrate, la 02.10.2012 șeful IFPS, Vicol N., a dat indicații ilegale șefului adjunct al IFPS, Timotin Andrian, de a retrage de la posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermet” colaboratorii fiscali și de a restitui facturile fiscale aflate în stocurile agenților economici menționați până la finisarea funcționării posturilor fiscale instituite. Timotin A., acționând conform indicațiilor primite de la șeful IFPS, Vicol N., la rândul său, a dat indicații inspectorului fiscal Plîngău D. să întocmească ordinele nr. 66/M-67/M din 02.10.2012, cu privire la modificarea ordinelor nr. 164/i din 06.09.2012 și nr. 202/i din 27.09.2012, respectiv, prin care Plîngău D. este desemnat ca responsabil de activitatea posturilor fiscale mobile la SRL „Tranfiermet” și SRL „Ecooptim” și dispunându-i restituirea facturilor fiscale agenților economici menționați, fără verificarea facturilor fiscale ce se eliberează/se primesc și a tranzacțiilor înscrise în acestea și verificarea faptică a activității agentului economic. În continuare, întru realizarea intențiilor infracționale, orientate spre favorizarea exercitării ilegale a activității SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermet”, crearea unor condiții avantajoase pentru încălcarea legislației fiscale, precum și tănuirea încălcărilor fiscale în activitatea acestor agenți economici, Vicol N. a refuzat semnarea ordinelor privind prelungirea termenului de funcționare a posturilor fiscale la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermet”, prin ce a cauzat bugetului de stat prejudiciu în formă de plăți neîncasate în sumă de 11.986.518 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Vicol N., de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal - *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în interes personal, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave.*

Bănăruc E. exercitând funcția de secretar general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, fiind persoană publică, conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, acționând în coparticipare cu Vicol N., a comis favorizarea infracțiunii, în următoarele circumstanțe.

În perioada 17 septembrie 2012-24 septembrie 2012, inspectorii fiscali din cadrul IFPS, Beșleagă A. și Mamonova V., au efectuat un control fiscal la SRL "Danaia Luchianov" în cadrul căruia au depistat înregistrări contabile de ciornă a întreprinderii, care dovedeau anumite încălcări de ordin fiscal. Pentru a omite indicarea în actul de control fiscal a tuturor încălcărilor depistate, la finalizarea controlului, inspectorul fiscal Beșleagă A. a extorcat și primit de la administratorul SRL "Danaia Luchianov" suma de 3.000 euro. Ca urmare, a fost întocmit actul de control nr. 3-502437 din 07.09.2012, în care au fost incluse doar unele încălcări nesemnificative, pentru ce agentul economic a fost sancționat prin decizia nr. 3179/2 din 08.11.2012, cu încasarea în bugetul de stat a sumei de 10.964 de lei și aplicarea amenzilor în sumă totală de 11.075 lei. La 18.10.2012 secretarul general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, Bănăruc E., aflându-se în biroul său de serviciu, situat în clădirea Guvernului Republicii Moldova, urmărind scopul protejării intereselor agentului economic SRL "Danaia Luchianov", exprimate prin dorința de a se eschiva de la răspundere pentru încălcările fiscale depistate, l-a telefonat pe șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N. căruia i-a comunicat despre faptul primirii ilicite a mijloacelor bănești în sumă de 3.000 euro, de către inspectorii fiscali Beșleagă A. și Mamonova V., precum și despre faptul că dispune de înregistrări audio și video ce probează faptul primirii de către inspectorii fiscali nominalizați a sumei de 3.000 euro, de la reprezentanții SRL „Danaia Luchianov”.

Tot atunci, Bănăruc E. l-a rugat pe șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N. să intervină în vederea restituirii de către inspectorii fiscali Beșleagă A. și Mamonova V. a sumei de 3.000 euro primită de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov", precum și în vederea nereflectării în act a încălcărilor depistate ca urmare a controlului fiscal efectuat. În aceeași zi, adică la 18.10.2012, Bănăruc E. a organizat transmiterea șefului IFPS, Vicol N. a unui flash USB, ce conținea înregistrările audio și video, ce probau faptul coruperii, comise de către inspectorul fiscal Beșleagă A. După examinarea purtătorului mobil de informații, Vicol N. i-a chemat pe inspectorii fiscali Beșleagă A. și Mamonova V. în biroul său de serviciu din mun. Xxxxx str. Xxxxx și i-a impus să-i prezinte mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro, primiți ilegal de la reprezentanții SRL "Danaia Luchianov", fără a transmite spre examinare, în conformitate cu prevederile legislației materialele acumulate pe faptul dat, în adresa organelor de drept competente. Primind, mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro dobândite pe cale criminală de către Beșleagă A. de la administratorul SRL "Danaia Luchianov", Vicol N., la rugămintea

lui Bănăruc E., a restituit lui Luchianov A., care este soțul directorului SRL "Danaia Luchianov", Luchianov V., iar controlul fiscal anterior inițiat nu a derulat în continuare, încălcările legislației fiscale anterior depistate în cadrul controlului fiscal la SRL "Danaia Luchianov", la indicația ilegală a șefului IFPS, Vicol N., nu au fost relevate în actul controlului, iar ca urmare, acestea au rămas nesancționate. Astfel, în condițiile date, secretarul general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, Bănăruc E., acționând în coparticipare cu șeful IFPS, Vicol N., contrar prevederilor art. 14 alin. (2) lit. b) al Legii nr. 90 din 25.04.2008, cu privire la prevenirea și combaterea corupției, potrivit căruia, în cazul recepționării informației din diferite surse (audiență, scrisori anonime, prin intermediul telefonului de încredere, poștei electronice etc.) referitor la comiterea actelor de corupție, era obligat să prezinte materialele respective organelor de drept, nu a sesizat organele de drept despre actul de corupție comis de către inspectorul fiscal Beșleagă A., nu a transmis flash-ul USB cu înscrisuri audio și video, precum și mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro primiți ilegal de către inspectorul fiscal nominalizat mai sus de la reprezentanții SRL „Danaia Luchianov”, prin ce a tănuit urmele comiterii infracțiunii de corupere pasivă și mijloacele bănești în sumă de 3.000 euro dobândite pe cale criminală, fapt ce a împiedicat descoperirea operativă a infracțiunii, prevăzute de art. 324 Cod penal, ce se atribuie la categoria celor grave.

Astfel, acțiunile lui Bănăruc E. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, *favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave*.

Beșleagă A., exercitând în baza ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 85-p din 19.03.2010, funcția de inspector fiscal superior de stat în cadrul Direcției Generale control fiscal pe mun. Chișinău, adică fiind persoană publică, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, a comis infracțiunea de corupere pasivă, în următoarele circumstanțe. În perioada 17.09.2012- 24.09.2012, inspectorii fiscali din cadrul IFPS, Beșleagă A. și Mamonova V., au efectuat un control fiscal la SRL „Danaia Luchianov” în cadrul căruia au depistat înscrisuri contabile de ciornă a întreprinderii, care atestau comiterea de către întreprindere a unui șir de încălcări de ordin fiscal. În continuare, inspectorul fiscal din cadrul IFPS Beșleagă A., în perioada 27.09.2012-15.10.2012, urmărind scopul primirii mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru a omite indicarea în actul de control fiscal a tuturor încălcărilor depistate la finalizarea controlului, a pretins de la administratorul SRL „Danaia Luchianov” Luchianov V. suma de 3.000 euro. În acest context, inspectorul fiscal Beșleagă A. a pretins și a primit de la Luchianov V. mijloace bănești în două rate a câte 1.500 euro fiecare, în total 3.000 euro, iar ca urmare, a fost întocmit actul de control nr. 3-502437 din 07.09.2012, în care au fost incluse doar unele încălcări ne semnificative, pentru ce agentul economic nominalizat a fost sancționat prin decizia nr. 3179/2 din 08.11.2012, cu încasarea în bugetul de stat a sumei 10.964 de lei și aplicarea amenzilor în sumă totală de 11.075 lei.

Astfel, acțiunile lui Beșleagă A. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, *pretinderea, primirea, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni contrare în exercitarea funcției sale*.

Zacrevschi V., în perioada 22 octombrie 2012-19 noiembrie 2012, exercitând în baza ordinului CCCEC nr. 370ps din 27.12.2011, funcția de inspector superior al Direcției Generale Anticorupție, adică fiind în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, persoană publică, acționând în complicitate cu Sîrbu V., a comis falsul în acte publice și încălcarea inviolabilității vieții personale, în următoarele circumstanțe.

Vicol N., având scopul culegerii ilegale a informațiilor despre viața personală a șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., profitând de faptul că Gudima V. se cunoștea cu fostul colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției Sîrbu V., a beneficiat de serviciile ultimului, care au constat în organizarea ilegală a măsurilor speciale de investigații - urmărirea vizuală, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice de la postul xxxxx, utilizat de către Negară V.. Astfel, Sîrbu V., profitând în interes personal și material, de faptul că se afla în relații amicale cu Zacrevschi V., care în acea perioadă exercita funcția de inspector superior al Direcției Generale Anticorupție a Centrului Național Anticorupție (reorganizat CCCEC), l-a determinat pe ultimul să inițieze procedura de autorizare și efectuare a interceptării convorbirilor telefonice efectuate de către Negară V., de la numărul de telefon xxxxx, în cadrul urmării penale în cauza nr. xxxxx. Ca rezultat, Zacrevschi V., având drept scop interceptarea ilegală a comunicărilor șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., a întocmit un raport, care este un document oficial, în care a inclus informații false precum că Negară V. este complice a unui grup criminal organizat, care, prin intermediul unei persoane pe nume „Andrei”, fondează diferite întreprinderi în scopul convertirii mijloacelor bănești, prin tănuirea originii ilicite a bunurilor. În baza raportului fictiv nominalizat, a fost indus în eroare ofițerul de urmărire penală din cadrul Direcției Urmărire Penală a CNA, Verlan Fiodor, care efectua urmărirea penală pe cauza penală xxxxx, precum și procurorul în Procuratura Anticorupție Moraru S. care, bazându-se de raportul fictiv întocmit de către Zacrevschi V., a emis ordonanța și a înaintat demersul din 22.10.2012, privind autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice efectuate de abonatul S.A. „Orange” xxxxx, utilizat de Negară V. pe un termen de 30 de zile. Tot la 22.10.2012, în baza demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Moraru S., la care a fost anexat și raportul fictiv a inspectorului DGA a CNA, Zacrevschi V., de către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Rațoi V., a fost autorizată interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice a abonatului nominalizat.

Totodată, în scopul executării măsurii de interceptare a convorbirilor telefonice purtate de către Negară V., în baza scrisorii nr. 7594 din 22.10.2012, semnată de procurorul în Procuratura Anticorupție, Moraru S., încheierea judecătorului de instrucție a fost expediată la CNA, cu mențiunea că interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice efectuate să fie prezentate ofițerului de urmărire penală Verlan F. sau inspectorului Zacrevschi V.. În condițiile date, au fost interceptate și înregistrate comunicările convorbirilor telefonice ale lui Negară V. începând cu data 22.10.2012, pe un termen de 30 de zile. Astfel, Zacrevschi V., profitând de faptul că

era inclus în scrisoarea dată, emisă în cadrul cauzei penale nr. xxxxx, având acces la purtătorul de informații pe care se înregistrau convorbirile telefonice ale lui Negară V., transmitea informația obținută lui Sîrbu V. În continuare, Sîrbu V., urmărind realizarea intențiilor infracționale, exprimate prin colectarea și răspândirea datelor despre viața personală a lui Negară V., a transmis înregistrările comunicărilor interceptate de către subdiviziunea specializată a CNA lui Gudima V., iar acesta la rândul său, le-a pus la dispoziția șefului IFPS Vicol N., prin ce au fost culese și răspândite informații despre viața personală a lui Negară V..

Astfel, acțiunile lui Zacrevschi V. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 332 alin. (1) Cod penal – *înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interes material sau din alte interese personale*, precum și în baza art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal, *având rolul de organizator, a organizat culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, fără consimțământul ei*.

Sîrbu V., în perioada 22 octombrie 2012-19 noiembrie 2012, acționând în complicitate cu șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N., Gudima V., Zacrevschi V. și alte persoane, a comis încălcarea inviolabilității vieții personale, în următoarele circumstanțe. Astfel, Sîrbu V., profitând în interes personal și material de faptul că, se afla în relații amicale cu Zacrevschi V., care în acea perioadă exercita funcția de inspector superior al Direcției Generale Anticorupție a Centrului Național Anticorupție, l-a determinat pe ultimul să inițieze procedura de autorizare și efectuare a interceptării convorbirilor telefonice purtate de către Negară V. de la numărul de telefon xxxxx, în cadrul urmăririi penale în cauza nr. xxxxx. Ca rezultat, Zacrevschi V., având drept scop interceptarea ilegală a comunicărilor șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., a întocmit un raport fictiv ce conținea informații false precum că, ultima este complice a unui grup criminal organizat, care, prin intermediul unui alt complice pe nume „Andrei”, fondează diferite întreprinderi în scopul convertirii mijloacelor bănești, prin tănuirea originii ilicite a bunurilor. În baza raportului care conținea datele denaturate nominalizate mai-sus, a fost emisă ordonanța și înaintat către judecătorul de instrucție demersul din 22.10.2012 privind autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice efectuate de abonatul S.A. „Orange” xxxxx, utilizat de Negară V., pe un termen de 30 de zile. În baza demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Moraru S., la care a fost anexat și raportul fictiv a inspectorului DGA a CNA, Zacrevschi V., la 22.10.2012, de către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Rațoi V. a fost autorizată interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice a abonatului nominalizat. În baza scrisorii nr. 7594 din 22.10.2012, a procurorului Moraru S., încheierea judecătorului de instrucție a fost expediată la CNA, în scopul executării măsurii de interceptare a convorbirilor telefonice, cu informarea că zilnic interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice efectuate vor fi prezentate ofițerului de urmărire penală, Verlan F. sau inspectorului Zacrevschi V. În condițiile date au fost interceptate și înregistrate comunicările convorbirilor telefonice ale lui Negară V.,

începând cu data 22.10.2012, pe un termen de 30 de zile. Astfel, Zacrevschi V., profitând de faptul că era inclus în scrisoarea dată, emisă în cadrul cauzei penale nr. xxxxx, având acces la purtătorul de informații pe care se înregistrau convorbirile telefonice ale lui Negară V., transmitea informația respectivă lui Sîrbu V. Concomitent, a fost organizată și efectuarea ilegală a măsurilor speciale de investigații - urmărirea vizuală a Valentinei Negară, care a fost realizată în perioada lunilor octombrie – noiembrie 2012, nemijlocit de către alte persoane, angajați în scopul dat de către Sîrbu V. În continuare, Sîrbu V., urmărind realizarea intențiilor infracționale ale lui Vicol N., a transmis înregistrările comunicărilor interceptate, materialele privind urmărirea vizuală tainică lui Gudima V., iar acesta la rândul său, le-a pus la dispoziția șefului IFPS, Vicol N., prin ce au fost culese și răspândite informații despre viața personală a Valentinei Negară.

Astfel, acțiunile lui Sîrbu V. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 42 alin. (4), 177 alin. (1) Cod penal, *având rolul de instigator, a determinat și a contribuit la culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală, ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, fără consimțământul ei.*

Gudima V., în perioada 22.10.2012-19.11.2012, acționând în complicitate cu șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, Vicol N., Sîrbu V., Zacrevschi V. și alte persoane, a comis încălcarea inviolabilității vieții personale în următoarele circumstanțe. Vicol N., având scopul culegerii ilegale a informațiilor despre viața personală a șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., profitând de faptul că se cunoștea cu fostul colaborator al Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției - Sîrbu V., a beneficiat de serviciile acestuia, care au constat în organizarea ilegală a măsurilor speciale de investigații și anume, urmărirea vizuală, interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice de la postul xxxxx, utilizat de către Negară V. Astfel, Sîrbu V., profitând în interes personal și material de faptul că, se afla în relații amicale cu Zacrevschi V., care în acea perioadă exercita funcția de inspector superior al Direcției Generale Anticorupție a Centrului Național Anticorupție, l-a determinat pe ultimul să inițieze procedura de autorizare și efectuare a interceptării convorbirilor telefonice purtate de către Negară V. de la numărul de telefon xxxxx, în cadrul urmăririi penale în cauza nr. xxxxx. Ca rezultat, Zacrevschi V., având drept scop interceptarea ilegală a comunicărilor șefului-adjunct al Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, Negară V., a întocmit un raport fictiv ce conținea informații false precum că, ultima este complice a unui grup criminal organizat, care, prin intermediul unui alt complice pe nume „Andrei”, fondează diferite întreprinderi în scopul convertirii mijloacelor bănești prin tănuirea originii ilicite a bunurilor. În baza raportului care conținea datele denaturate nominalizate mai-sus a fost emisă ordonanța și înaintat către judecătorul de instrucție demersul din 22.10.2012 privind autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice efectuate de abonatul S.A. „Orange” xxxxx, utilizat de Negară V., pe un termen de 30 de zile. În baza demersului procurorului în Procuratura Anticorupție, Moraru S., la care a fost anexat și raportul fictiv a inspectorului DGA a CNA, Zacrevschi V., la 22.10.2012, de

către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, Rațoi V. a fost autorizată interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice a abonatului nominalizat. În baza scrisorii nr. 7594 din 22.10.2012, a procurorului Moraru S., încheierea judecătorului de instrucție a fost expediată la CNA, în scopul executării măsurii de interceptare a convorbirilor telefonice, cu informarea că zilnic interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice efectuate vor fi prezentate ofițerului de urmărire penală Verlan F. sau inspectorului Zacrevschi V. În condițiile date au fost interceptate și înregistrate comunicările convorbirilor telefonice ale lui Negară V., începând cu data 22.10.2012, pe un termen de 30 de zile. Astfel, Zacrevschi V., profitând de faptul că era inclus în scrisoarea dată emisă în cadrul cauzei penală nr. xxxxx, având acces la purtătorul de informații pe care se înregistrau convorbirile telefonice ale lui Negară V., transmitea informația respectivă lui Sîrbu V. Concomitent, a fost organizată și efectuarea ilegale a măsurilor speciale de investigații - urmărirea vizuală a Valentinei Negară, care a fost realizată în perioada lunilor octombrie – noiembrie 2012, nemijlocit de către alte persoane, angajate în scopul dat de către Sîrbu V. În continuare, Gudima V., urmărind realizarea intențiilor infracționale ale lui Vicol N., primea de la Sîrbu V. înregistrările comunicărilor interceptate, materialele privind urmărirea vizuală tainică și le punea la dispoziția șefului IFPS, Vicol N., prin ce au fost culese și răspândite informații despre viața personală a lui Negară V.

Astfel, acțiunile lui Gudima V. au fost calificate de către instanța de judecată în baza art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal, *având rolul de organizator, a organizat și a contribuit la culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor, ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, fără consimțământul ei.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de achitarea lui Vicol N. pe episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, precum și în partea stabilirii pedepsei inculpatului Bănăruc E., cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vicol N. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, iar conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă – 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 6 ani și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 10.000 lei. Bănăruc E. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10.000 lei și în conformitate cu prevederile art. 65 Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului a invocat:

– pronunțând soluția de achitare a lui Vicol N., pe episodul cu SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, prima instanță contrar prevederilor art. 24 din Codul de procedură penală, nu a luat în considerație probele administrate de organul de urmărire penală, cercetate în ședința de judecată, le-a apreciat eronat, or aceste probe nu au fost respinse, nici declarate nule, ori apreciate critic de instanța de judecată, fapt care contravine Hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19.06.2006, privind sentința judecătorească;

– prima instanță a ignorat convorbirile telefonice interceptate, din data de 02.10.2012 și 05.10.2012, purtate de către Vicol N. cu Timotin A., prin care se manifestă intenția directă a inculpatului Vicol N., la comiterea infracțiunii, pe acest episod;

– consideră eronată concluzia instanței precum că, activitatea posturilor fiscale ține de prerogativa funcționarilor fiscali, iar decizia de prelungire a activității posturilor fiscale la întreprinderile respective nu era necesară reieșind din rezultatele activității acestor posturi. Or, învinuirea în comiterea abuzului de serviciu de către Vicol N. constă în darea indicațiilor ilegale privind scoaterea posturilor fiscale și este bazată pe existența unei proceduri strict prevăzute de Codul fiscal, actele departamentale, care au fost sfidate de către șeful Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, care în acest mod, evident a folosit intenționat situația de serviciu, în interes personal;

– prima instanță nu a luat în considerare rezultatele procesului-verbal de cercetare din 26.02.2013, prin care au fost examinate dosarele privind posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” și rezultatele raportului de constatare tehnico-științifică nr. 108 din 29.04.2013, a perioadei instituirii postului fiscal instalat la SRL „Ecooptim”. Potrivit acestora se confirmă faptul că, după înlocuirea inspectorului fiscal responsabil și desemnarea lui Plîngău D., s-a intensificat activitatea economică a agentului economic și în special procurările. Totodată, s-a constatat că, de către funcționarul fiscal, Plîngău D. în dările de seamă și raportul privind funcționarea postului fiscal n-au fost incluse toate livrările și procurările efectuate de către SRL „Ecooptim”, în perioada funcționării postului fiscal;

– în contextul celor menționate de specialist s-a stabilit, că diminuarea TVA în sumă de 11.986.518 lei de către SRL „Ecooptim”, era posibil de preîntâmpinat în cazul în care de către funcționarul fiscal, Plîngău D. se efectua verificarea faptică a procurărilor de la SRL „BEST-TIRTRANSPORT” și includerea acestora în dările de seamă zilnice, privind funcționarea postului fiscal conform prevederilor Regulamentului-cadru privind principiile generale de instituire și funcționare a posturilor fiscale;

– instanța constatând lipsa elementelor constitutive ale componenței de infracțiune pe acest episod, s-a bazat pe ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău din 30.11.2013, privind clasarea procesului penal inițiat la 10.04.2013, pe faptul evaziunii fiscale comise de către factorii de decizie ai SRL „Ecooptim”. Însă, instanța a ignorat faptul că, motivul clasării cauzei penale respective a fost lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 244

Cod penal, trecând cu vederea constatarea încălcării fiscale - neachitarea plăților și taxelor la Bugetul Public Național, în sumă totală de 11.986.518 lei, care în mod direct poate fi considerat prejudiciu, cauzat prin acțiunea ilegală a șefului IFPS Vicol N. - influențarea subalternilor în vederea neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu;

– pedeapsa penală aplicată inculpatului Bănăruc E. este prea blândă, neîntemeiată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei, neaplicării pedepsei complementare;

– deși privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, nu este indicată în sancțiunea articolului respectiv (art. 323 Cod penal) în calitate de pedeapsă complementară, prima instanță trebuia să o aplice, în condițiile art. 65 Cod penal, ținând cont de infracțiunea săvârșită, de personalitatea inculpatului, de funcția deținută, activitatea în facilitarea săvârșirii infracțiunii privind imposibilitatea păstrării dreptului de a ocupa funcția sau a desfășura activitatea în cauză, în speță: inculpatul Bănăruc E. deține funcția de secretar general adjunct al Guvernului Republicii Moldova, fiind persoană publică conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, ultimul a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta funcție.

3.2 Partea vătămată Pascari Iulia, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material și moral, cu admiterea acțiunii civile și încasarea de la Vicol N. în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 61.882 lei și a prejudiciului moral în sumă de 500.000 lei, cauzat prin infracțiune.

În motivarea apelului a invocat:

– părții vătămate i-a fost stabilită o satisfacție inechitabilă în raport cu gravitatea faptei pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul Vicol N.;

– în urma acțiunilor prejudiciabile ale lui Vicol N., a suferit un prejudiciu material care constă din diferența de salariu de 1.950 lei pe lună, dintre salariul avut și cel care l-a primit fiind retrogradată forțat și ilegal, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 61.882 lei, sub formă de salariu. Deci, venitul ratat pe care nu l-a putut obține din vina inculpatului, urmează a fi recuperat de acesta în temeiul art. 610 alin. (2) Cod civil;

– referitor la prejudiciul moral, instanța a încasat doar suma de 10.000 lei din cele 500.000 lei solicitate, astfel consideră că această sumă este inechitabilă în raport cu ponderea prejudiciului moral și cu gravitatea încălcării emoționale suferite pe toată această perioadă, i-a fost cauzat un prejudiciu moral care se exprimă prin suferințe psihice, modificări în sfera emoțională, care au dus la dezvoltarea bolii diabetul zaharat.

3.3 Avocatul Coptu Sergiu în numele inculpatului Beșleagă A., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune incriminată și a faptului acțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

– sentința de condamnare a inculpatului Beșleagă A. este ilegală și neîntemeiată, prima instanță bazându-se doar pe probele acuzării;

– inculpatul a declarat instanței că nu recunoaște vina, oferind declarații în acest sens, care se confirmă prin declarațiile martorilor apărării Mamonova V., Șpac L., Rîbac V. și prin declarațiile inculpaților Vicol N. și Bănăruc E.;

– actul de control nr. 5-657329 din 09.10.2012, întocmit de către inspectorul fiscal, Mamonova V. și inspectorul fiscal Beșleagă A. în privința SRL “Danaia Luchianov” a fost efectuat în perioada 17.09.2012 - 09.10.2012, cu întrerupere de la 24.09.2012 până 11.10.2012 și a cuprins perioada de activitate de la 01.01.2008 până la 31.07.2012, în care au fost constatate încălcări ale legislației fiscale. Acest act de control a fost semnat de către Luchianov V., care nu a înaintat nici un dezacord la actul de control și nu l-a contestat în modul stabilit de lege, precum și nu a fost contestată decizia asupra cazului de încălcare fiscală;

– indică că Mamonova V. a fost scoasă de sub urmărirea penală, fiind învinuită de aceeași faptă ilicită;

– în privința lui Beșleagă A. și Mamonova V. nu a fost inițiată de angajatorul lor careva anchetă de serviciu pe acest fapt și nu există nici o concluzie a angajatorului că, au depus cerere de demisie, fiind siliți de careva situație ce ține de încălcarea legii de către ei;

– instanța de fond nu a atras atenție faptului că între declarațiile martorilor Luchianov V. și Evdochim există anumite contradicții la mai multe compartimente, în special la compartimentul înregistrării audio și video și anume data, luna, anul când s-a efectuat această înregistrare audio-video, a discuției lui Luchianov V. cu Beșleagă A. și cine anume a instalat dispozitivul pentru a efectua această înregistrare, Luchianov V. sau Stogu E., care indică diferit la acest compartiment;

– flash-ul USB menționat ca mijloc de probă, este inadmisibil conform art. 94 Cod de procedură penală și urmează a fi exclus din dosar și nu urma a fi luat în considerație de către instanța de judecată, la examinarea cauzei penale;

– organul de urmărire penală nu poate să-și întemeieze concluziile sale cu privire la vinovăția lui Beșleagă A. numai pe baza unor probe obținute în cadrul urmăririi penale în altă cauză penală, care ulterior a fost încetată și astfel acele mijloace de probă menționate de partea acuzării sunt lovite de nulitate și nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, deoarece prin aceasta s-ar încălca dreptul inculpatului la un proces echitabil.

3.4 Avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Bănăruc E, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Bănăruc E. să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate, din motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor componente de infracțiune.

În motivarea apelului a invocat:

– sentința de condamnare a inculpatului Bănăruc E. este ilegală și neîntemeiată, bazată pe o interpretare eronată a normelor legale, dar și pe neelucidare deplină a tuturor circumstanțelor cauzei, inclusiv examinarea neobiectivă a probelor dosarului penal;

– examinarea cauzei penale în prima instanță s-a petrecut cu încălcarea mai

multor prevederi procedural penale, cum ar fi examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, asupra prezenței căreia au insistat apărătorii;

– prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.05.2014, instanța a constatat, printre altele, că completul de judecată a impus justițiabililor o procedură „specială” fondată pe art. 109 alin. (1) Cod procedură penală, iar această procedură „specială” este una ilegală. Astfel, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă s-a constatat că, procedura „specială” fondată pe art. 109 alin. (1) Cod de procedură penală, impusă de completul de judecată, este una ilegală. Consideră că prin aceasta au fost îngrădite drepturile părții apărării, prin interzicerea participării active la audierea martorilor;

– la data de 26.05.2014, același complet de judecată, care a examinat anterior o cerere de recuzare, a examinat cererea repetată de recuzare a instanței, pronunțând o încheiere privind respingerea cererii, care se contestă concomitent cu fondul cauzei, această încheiere este ilegală și neîntemeiată deoarece se datorează examinării pur formale a problemei date spre judecare și în același timp, nu conține nici analiza argumentelor părții apărării și nici motivele care ar justifica respingerea acestora;

– a avut loc încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale naționale cu privire la formarea completului de judecată, care s-a soldat cu încălcări procedurale majore ce duc la casarea sentinței adoptate;

– după ce au fost audiați toți martorii acuzării, examinate alte probe, s-a intervenit în mod ilegal în componența completului de judecată, contrar prevederilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, la finalizarea cercetării judecătorești în locul judecătorului Negru V. a intervenit un alt judecător. Respectiv, a avut loc încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale naționale cu privire la formarea instanței, cu toate efectele ce se impun. Astfel, în luna aprilie 2015, judecătorul raportor Miron A. a fost înlocuit cu un alt judecător Clevadî N., ultimul participând la examinarea cauzei contrar art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală în coroborare cu art. 6 § 1 CEDO. Ulterior, fără ca cel puțin să fie anulată/modificată dispoziția precedentă de înlocuire a magistratului, la judecarea cauzei a intervenit judecătorul raportor, fapt confirmat, prin înregistrarea audio a ședinței de judecată și prin sentința adoptată;

– probele au fost transcrise din rechizitoriu în sentință fără a fi analizate, iar conținutul unor probe nu are legătură cu elementele infracțiunii;

– invocarea de către acuzatorul de stat a faptului că Bănăruc E. nu a prezentat organelor de drept careva materiale cu referire la comiterea actelor de corupție, adică nu a denunțat infracțiunea, ceea ce ar constitui infracțiunea de favorizare a infracțiunii, este aberantă și ilegală, ținând cont că o dată cu adoptarea Codului penal în anul 2002, nedeunțarea infracțiunii a fost exclusă din legea penală, astfel fapta fiind decriminalizată;

– prima instanță a imputat inculpatului Bănăruc E. și alte acțiuni neincriminate de către acuzator prin actul de învinuire, și anume, „transmiterea mai departe a izvorului de informație către Vicol N.”. Prin urmare, contrar art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța a ieșit din limitele învinuirilor formulate în rechizitoriu și cu toate că Bănăruc E. este învinuit de comiterea unor fapte caracterizate ca inacțiuni, instanța de judecată le neglijează și face trimitere la niște acțiuni ce nu au

fost incriminate;

– în speță, Bănăruc E. nu a cunoscut și nici nu cunoaște dacă a fost comisă careva infracțiune de inspectorii fiscali. Imaginile video pe care le-a vizionat în coraport cu inscripțiile de pe plicul în care a primit purtătorul de informații (show fisc, Beșleaga, 3000), doar i-a permis să presupună că ar fi fost comis un act de corupție, dar careva circumstanțe ce ar confirma direct această presupunere nu a existat și nu există nici la moment. Anume din aceste considerente, Bănăruc E. a transmis materialele lui Vicol N., pentru a fi verificate și confirmate sau infirmate;

– partea acuzării a indicat în rechizitoriu că vinovăția lui Bănăruc E., în comiterea faptei, se dovedește prin flash-ul USB, consemnat în procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013, însă înregistrările nu confirmă pretinderea, acceptarea sau primirea mijloacelor financiare, locul, modul de transmitere ale acestora, etc.;

– prin declarațiile martorilor: Luchianov V., Luchianov A., Chilat E., Loghin T., Postica T., Volnițchi I., nu se confirmă nici actul de corupție, cu atât mai mult, nici acuzațiile aduse lui Bănăruc E.;

– lipsa scopului special echivalează cu lipsa laturii subiective și în final cu lipsa elementelor infracțiunii. În așa mod, nu este clar despre care act de corupție trebuia să declare Bănăruc E., despre actul de corupție care se exprimă prin prezența scopului special al laturii subiective, indicat de martorul Luchianov V., care nu stă la baza acuzațiilor penale, sau despre actul de corupție inventat de partea acuzării.

3.5 Avocatul Cernolev I. în numele inculpaților Sîrbu V. și Zacrevschi V., care a solicitat casarea acesteia, rejudecare cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care aceștia să fie achitați, deoarece fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

– sentința este una ilegală și neîntemeiată;

– componența de infracțiune prevăzută de art. 177 Cod penal, este indicată la art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală și face parte din categoria de infracțiuni pentru care urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a părții vătămate, însă la materialele cauzei lipsește plângerea prealabilă a victimei Negară V., care să fie înregistrată în Registrul R-1;

– procesul-verbal de audiere a lui Negară V., ca martor, la data de 18 martie 2013 nu este o plângere, iar conform ordonanței din 04 februarie 2012, emise de procurorul în Procuratura Anticorupție, Adrian Popenco s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 177 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar ca temei a servit raportul din 04.02.2013, dar nu plângerea ori procesul-verbal de audiere a lui Negară V., ca martor la data de 18 martie 2013 (f.d. 22 v. 20);

– încheierea din 23 octombrie 2013 (f.d. 152-153 v. 26), prin care demersul avocatului Cernolev I. privind încetarea procesului penal în privința lui Sîrbu V. a fost respins ca prematur, este una neîntemeiată, a cărei soluție nu este prevăzută de Codul de procedură penală;

– în cadrul ședinței preliminare din 23 octombrie 2013, a fost emisă încheierea prin care a fost respinsă cererea părții apărării privind declararea nulă a probelor și excluderea lor din dosar (f.d. 148-151 vol. 26), pe care o consideră ilegală, iar cererea privind declararea nulă a probelor ca fiind întemeiată;

–instanța de fond deși a făcut referire la prevederile art. 42 formele participației, nu a încercat prin nimic să specifice prin ce acțiuni concrete comise de Sîrbu V., acesta a instigat ceilalți participanți la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 Cod penal;

–instanța de judecată nu a motivat în baza căror probe s-ar confirma că în acțiunile lui Zacrevschi V. există acțiunile de organizarea culegerii ilegală și răspândirii cu bună-știință a informațiilor ocrotite de lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane, în măsura în care rolul de organizator, conform rechizitoriului, este atribuit și altor participanți;

– consideră nefondate afirmațiile instanței de judecată conform căreia monitorizarea părții vătămate a avut loc în timpul în care aceasta se afla la domiciliul, concluzie ce vine în contradicție cu probelor administrate la dosar (depozițiile martorului Pananghiu I., procesul-verbal privind urmărirea vizuală din 17.11.2012), prin care se constată că pretinsa urmărire vizuală a lui Negară V. a fost efectuată în locuri publice, martorul observând automobilul și persoanele suspecte lângă o frizerie, lângă Inspectoratul fiscal principal de stat;

– organul de urmărire penală a efectuat o încadrare greșită a acțiunilor de interceptarea convorbirilor telefonice purtate de către Negară V. în baza componentei de infracțiune prevăzute de art. 177 Cod penal, în măsura în care latura obiectivă nu conține astfel de noțiuni ca „culegerea sau răspândirea informațiilor ocrotite de lege”;

–sentința este una ilegală deoarece fapta lui Sîrbu V. și Zacrevschi V. nu întrunește elementele componentei de infracțiuni prevăzute de art. 177 Cod penal, deoarece nu au fost stabilite fapte care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii și nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii;

– instanța de judecată a ignorat cu desăvârșire argumentele părții apărării că raportul inspectorului operativ al Direcției generale anticorupție, căpitan Vadim Zacrevschi nu este un document oficial, în sensul cum este reglementată de norma penală prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal;

–raportul a fost întocmit de către Zacrevschi V. în baza însărcinării întocmită de către ofițerul de urmărire penală al Direcției nr. 6 al DGUP al CCCEC, Verlan F. Respectiv, în urma indicațiilor date de către ofițerul de urmărire penală pe o cauză concretă Zacrevsch V., îndeplinindu-și obligațiile de serviciu, a întocmit raportul dat prin care au fost introduse date veridice care au fost obținute în urma acestor măsuri operative de investigații;

– având în vedere că interceptarea convorbirilor telefonice ale abonatului SA Orange xxxxx, a avut loc cu autorizarea judecătorului de instrucție, adică în condițiile prevăzute de art. 14 alin. (2) Cod de procedură penală și ținând cont că încheierea menționată este în vigoare, iar conform art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 120 din Constituția RM, sunt obligatorii pentru executare, nu poate fi invocată vinovăția lui Zacrevschi V. în atare circumstanțe;

–documentul oficial care a constituit temeiul pentru interceptarea convorbirilor telefonice a constituit ordonanța din 22.10.2012, emisă de procurorul Moraru S., dar

nu raportului ofițerului operativ Zacrevschi V., după cum susține instanța de judecată.

3.6 Avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatului Vicol N., prin care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță sau rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, privind achitarea inculpatului Vicol N., în raport cu toate capetele de acuzare.

În motivarea apelului a invocat:

– prin încheierea protocolară din 02.04.2014 instanța a „atenționat avocatul Nicoară V. să respecte procedura audierii martorilor în proces, prevăzută de art. 109 alin. (1) Cod de procedură penală și să formuleze întrebările referitor la circumstanțele cauzei și nu la procedura întocmirii actelor pe cauza penală, să nu facă abuz de drepturile sale de apărare în procesul de audiere a martorilor. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.05.2014, emisă în această speță, instanța ierarhic superioară a constatat că „comportamentul” impus justițiabililor de către Judecătoria Rîșcani este ilegal și neîntemeiat. În același timp, nu a fost oferit nici un remediu în legătură cu încălcările admise. Astfel, apelantul contestă încheierile protocolare prin care instanța de judecată a respins întrebările acordate de către avocatul Nicoară Vasile martorilor audiați.

– la data de 26.05.2014, același complet de judecată, care a examinat anterior o cerere de recuzare, a examinat cererea repetată de recuzare a instanței, pronunțând o încheiere privind respingerea cererii, care se contestă concomitent cu fondul cauzei. Această încheiere este ilegală și neîntemeiată deoarece se datorează examinării pur formale a problemei date spre judecare și, în același timp, nu conține nici analiza argumentelor părții apărării și, nici motivele care ar justifica respingerea acestora;

–a avut loc încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale naționale cu privire la formarea completului de judecată, care s-a soldat cu încălcări procedurale majore ce, inerent, duc la casarea sentinței;

–instanța de fond neîntemeiat și neproporțional a stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare imediată a acesteia, la fel, instanța a dispus anunțarea în căutare a inculpatului Vicol N., neavând asemenea atribuții;

–potrivit declarațiilor inculpatului: a) Pascari I. activa în funcție contrar prevederilor legale ce au menirea să asigure evitarea conflictelor de interese, soțul ei fiindu-i subaltern; b) Pascari I. era vizată într-un dosar penal în calitate de bănuț/învinut/inculpat. Ambele fapte au fost confirmate de martorul Cuflic A. și chiar de Pascari I. Argumentele invocate până în prezent denotă, prezența unui litigiu de muncă. La examinarea cauzei penale, instanța urmează să rețină că nu este competentă să soluționeze litigiul de muncă, aceasta cu atât mai mult că nu au fost întreprinse măsuri în vederea aplanării conflictului pe cale extrajudiciară;

– cauza penală a fost pornită la 16.01.2013 (Vol. 7 f.d. 1), interceptarea fiind efectuată la 08.10.2012. Legislația și jurisprudența națională relevantă interzicea folosirea interceptărilor efectuate până la pornirea urmăririi penale pentru a confirma vinovăția persoanei. Ulterior, datorită modificărilor operate la art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigație dintr-o cauză în alta, se permite doar cu autorizarea

judecătorului de instrucție și doar pentru anumite categorii de cauze. În dosar nu există o încheiere prin care s-ar autoriza folosirea acestor rezultate dintr-un dosar, în dosarul remis judecății;

– nedenunțarea prin adoptarea Codului penal, în redacția Legii nr. 985 – XV din 18.04.2002, a fost decriminalizată, astfel nu poate fi vorba de săvârșirea infracțiunii prin inacțiuni;

– nu au existat condiții legale care ar justifica încadrarea faptei în baza art. 327 alin. (1) și 323 alin. (1) Cod penal;

– procedurile în privința lui Vicol N. au fost inechitabile și organul de urmărire penală a instrumentat cauza ignorând obligațiile prevăzute la art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală. Ori, prin înregistrarea ce se conține pe acest purtător de informație, nu se confirmă concluziile părții acuzării, și anume „*primirea sumei de 3000 euro*” de către careva persoane. Înregistrările proveniența cărora este imposibil de stabilit, tot așa după cum este imposibil de stabilit și perioada în care au fost efectuate, nu furnizează altă informație decât că într-o oarecare încăpere, o persoană, care seamănă cu Beșleagă A. comunică cu alte persoane;

– prin declarațiile martorilor: Luchianov V., Luchianov A., Chilat E., Loghin T., Postica T., Volnițchi I., nu se confirmă nici actul de corupție, cu atât mai mult, nici acuzațiile aduse lui Vicol N.:

– lipsa scopului special echivalează cu lipsa laturii subiective și în final cu lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal;

– în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, funcționarii fiscali: Prisacaru C. și Plîngău D., nu aveau la dispoziție o decizie privind inițierea controlului fiscal la contribuabilul respectiv, fapt confirmat de ambele persoane în ședința de judecată. În acest context, la materialele cauzei penale a fost anexată decizia privind inițierea controlului fiscal nr. 5111 din 13.11.2012, în care, la compartimentul „Denumirea completă a contribuabilului ce urmează a fi supus controlului” nu este indicat nici agentul economic – SRL „Comparty & Co” și nici barul „Red Square”. Inculpatul a declarat, că chiar dacă nu a dat indicații directe, este evident că acțiunile sale au avut menirea să asigure evitarea abuzurilor și actelor de corupție din partea funcționarilor fiscali;

– Vicol N. a declarat că, a acționat fără a avea un interes personal, aducând și argumente care nu pot fi tratate ca fiind inexistente. Astfel, a menționat, că ulterior evenimentelor din 16.11.2012, a fost efectuat un alt control fiscal la același agent economic, care s-a soldat cu adoptarea unei decizii de sancționare (a se vedea decizia din 11.01.2013, v. 10 f.d. 144). În acest caz, este evident că, inculpatul nu a influențat decizia adoptată. Prin urmare, afirmațiile părții acuzării privind prezența interesului personal, care ar avea la bază „relațiile amicale”, sunt nefondate;

– Vicol N. a acționat strict în vederea asigurării legalității activității funcționarilor fiscali, nu a dispus de altă informație decât că funcționarii fiscali au inițiat un control fără a avea împuternicirile necesare;

– instanța nu a dat nici o apreciere declarațiilor martorilor Velicico I., Climăuțan G.;

– inculpatul nu cunoștea amploarea fraudelor fiscale comise de întreprinderile gestionate de Climăușan G., dar măsurile ce urmau a fi întreprinse în vederea executării „indicațiilor” litigioase ar fi dus la evitarea prejudiciilor aduse bugetului de stat;

– martorii Marcu A., Margina G., Ratușneac E., Bazavluțchi L. și Bejan A., care au întocmit acte de vizite fiscale la agenții economici, decizii privind anularea în calitate de plătitori TVA; au înregistrat aceste decizii, au relatat în cadrul cercetării judecătorești, foarte clar, că nu au acționat la indicația șefului IFPS, identificând de sine stătător modul în care să acționeze. În așa mod, inculpatului nu-i pot fi reproșate fapte pe care nu le-a comis, deoarece nu a dat astfel de indicații;

– urmărirea penală în baza art. 177 Cod penal, a fost pornită prin ordonanța din 04.02.2012 – v. 20 f.d. 12, avându-se în vedere pretinsa faptă prejudiciabilă comisă în perioada 22.10.2012 – 19.11.2012;

– în speță, toate măsurile speciale de investigații au fost inițiate de organul de urmărire penală prin ordonanță (v. 20 f.d. 96). Interceptarea comunicărilor a avut loc în baza încheierii judecătorului de instrucție nr. 11-3647/12 din 22.10.2012 (v. 20 f.d. 99), prin care a fost admis demersul procurorului (v. 20 f.d. 97-98). Astfel, adunarea informațiilor în baza actelor procesuale enunțate nu poate fi considerată ilegală, în sensul art. 177 Cod penal;

– în actul de sesizare a instanței nu se indică nimic ce ar sugera că Vicol N. ar fi organizat comiterea infracțiunii încadrată conform art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal;

– lipsa laturii subiective a participației se dovedește chiar și atunci când punem în evidență că în calitate de organizatori ai infracțiunii au fost indicate trei persoane, dintre care, Vicol N., nu s-au cunoscut până la ședința de judecată cu Zacrevschi V. și Sîrbu V.;

– în speță, interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice au fost inițiate, autorizate și efectuate în lipsa indicilor ce ar demonstra existența unei bănuieli rezonabile că, inculpatul Vicol N. ar fi fost implicat într-o activitate criminală.

3.7 În cadrul ședinței instanței de apel avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N. a depus apel concretizat, prin care a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, lipsa de imparțialitate a instanței de judecată la soluționarea cauzei penale în privința inculpatului, care rezultă din practica Curții Supreme de Justiție, adoptată până și după emiterea sentinței de condamnare, invocând argumente din motivarea deciziei CSJ nr. 1ra-515/2015 din 30.06.2015, care potrivit apărătorului, conține o situație similară celei a inculpatului Vicol N.

3.8 Avocatul Prodan L. în numele inculpatului Gudima V., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gudima V. să fie achitat de comiterea infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului a invocat:

–sentința de condamnare este una neîntemeiată;

–vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată prin ansamblu de probe, iar probele prezentate de acuzare nu au fost cercetate multilateral de către instanța de judecată;

–probele prezentate instanței demonstau contrariul învinuirii aduse și în special nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

–în cadrul urmăririi penale au fost admise un șir de încălcări de procedură, ce duc la nulitatea actelor, subliniind că cauza penală a fost pornită în baza art. 177 Cod penal, fără existența plângerii părții vătămate Negară V.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, au fost respinse ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul Prodan L. în numele inculpatului Gudima V. și avocatul Cernolev I. în numele inculpaților Sîrbu V. și Zacrevschi V. Au fost admise parțial apelurile declarate de procuror, partea vătămată Pascari I., avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N., inclusiv apelul concretizat, avocatul Coptu S. în numele inculpatului Beșleagă A., avocatul Roșca V. în numele inculpatului Bănăruc E., fiind casată sentința atacată parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea achitării lui Vicol N. de învinuirea adusă în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), condamnării lui Vicol N. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Danaia Luchianov” SRL), în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Comparty&Co” SRL), în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, cumulării pedepselor în baza art. 87 alin. (2) Cod penal, condamnării inculpatului Bănăruc E. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Beșleaga A. în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, soluționării acțiunii civile depuse de Pascari I. și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Vicol N. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Danaia Luchianov” SRL), pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală. A fost încetat procesul penal pornit în privința lui Vicol N. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Comparty&Co” SRL), pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală. Procesul penal pornit în privința lui Vicol N. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, pe acest capăt de învinuire. Vicol N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Vicol N. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Procesul penal pornit în privința lui Bănăruc E. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul expirării termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală. Lui Beșleagă A. recunoscut vinovat în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune, condamnatul nu va

săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune. Acțiunea civilă înaintată de Pascari I. a fost admisă parțial, fiind încasat din contul lui Vicol N. în beneficiul Iuliei Pascari prejudiciul material în sumă de 61.882 lei și prejudiciul moral în sumă de 25.000 lei, în rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, eronat ajungând la concluzia că, inculpatul Vicol N. învinuit în baza **art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”)**, urmează a fi achitat, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de apel a constatat, că inculpatul Vicol N. abuzând de funcția deținută, urmărind realizarea intereselor personale, fiind persoană publică și având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, fiind obligat de a dirija în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, de a demonstra standarde ridicate în materie de integritate, de a executa obligațiunile de serviciu în vederea ridicării nivelului de încredere a publicului în instituțiile statului, să manifeste inițiativă și perseverență, să asigure îndeplinirea întocmai a sarcinilor ce stau în fața sa, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor, de legislația în vigoare, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, să promoveze încrederea publicului în autoritatea publică pe care o reprezintă, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, punând în pericol stabilitatea instituției în cadrul căreia activează și dând dovadă de lipsă de integritate, acționând contrar principiilor statului de drept, a comis infracțiunea de abuz de serviciu în următoarele circumstanțe. Vicol N. în perioada lunii octombrie 2012, acționând contrar Cap. III, lit. b), pct. (11) și (12) a ordinului IFPS nr. 295 din 26.04.2011 privind aprobarea Regulamentului-cadru privind principiile generale de instituire și funcționare a posturilor fiscale, potrivit cărora, în cazul instituirii posturilor fiscale mobile, funcționarii fiscali reieșind din volumul de muncă vor organiza desfășurarea postului fiscal, astfel încât să fie posibilă monitorizarea tuturor tranzacțiilor efectuate de către agentul economic, încheierea noilor contracte, prestarea/procurarea de servicii, livrarea/procurarea de mărfuri. Inițial, se va efectua inventarierea facturilor fiscale aflate în stoc, inventarierea stocului de mărfuri, cu solicitarea de la persoanele cu funcții de răspundere ale agentului economic anunțarea telefonică a funcționarului fiscal despre efectuarea unei livrări și/sau procurări de mărfuri/servicii, astfel încât să fie posibilă verificarea facturilor fiscale ce se eliberează/se primesc și a tranzacțiilor înscrise în acestea; în cadrul postului fiscal mobil, se va asigura verificarea faptică a activității agentului economic, periodic, în diferite momente ale zilei de muncă, la diferite subdiviziuni înregistrate, la 02.10.2012 șeful IFPS Vicol N., a dat indicații ilegale șefului adjunct al IFPS, Timoti A. de a retrage de la posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” colaboratorii fiscali și de a restitui facturile fiscale aflate în stocurile

agenților economici menționați până la finisarea funcționării posturilor fiscale instituite. Timotin A., acționând conform indicațiilor primite de la șeful IFPS, Vicol N., la rândul său, a dat indicații inspectorului fiscal Plîngău D. să întocmească ordinele nr. 66/M-67/M din 02.10.2012, cu privire la modificarea ordinelor nr. 164/i din 06.09.2012 și nr. 202/i din 27.09.2012, respectiv, prin care Plîngău D. este desemnat ca responsabil de activitatea posturilor fiscale mobile la SRL „Tranfiermet” și SRL „Ecooptim” și dispunându-i restituirea facturilor fiscale agenților economici menționați, fără verificarea facturilor fiscale ce se eliberează/se primesc și a tranzacțiilor înscrise în acestea și verificarea faptică a activității agentului economic. În continuare, întru realizarea intențiilor infracționale, orientate spre favorizarea exercitării ilegale a activității SRL „Ecooptim” și SRL „Tranfiermet”, crearea unor condiții avantajoase pentru încălcarea legislației fiscale, precum și tănuirea încălcărilor fiscale în activitatea acestor agenți economici, Vicol N. a refuzat semnarea ordinelor privind prelungirea termenului de funcționare a posturilor fiscale la SRL „Ecooptim” și SRL „Tranfiermet”, prin ce a cauzat bugetului de stat un prejudiciu în formă de plăți neîncasate în sumă de 11.986.518 lei.

În opinia instanței de apel, vina inculpatului Vicol N. în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal se confirmă prin declarațiile martorilor Plîngău D., Prisăcaru C., Boldișor O., Marcenco M., Rusu G., Mîță V., Severin V., Șapteboi G. și prin materialele cauzei și anume: dosarele privind activitatea posturilor fiscale mobile la SRL „Tranfiermet” și SRL „Ecooptim”, ridicate prin procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (v. XII, f.d. 8-169; v. XIII, f.d. 1-43); proces-verbal de cercetare din 26.02.2013, prin care au fost examinate dosarele privind posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Tranfiermet” (v. XII, f.d. 12-20); ordonanța din 29.04.2013 (v. XIII, f.d. 57-59); proces-verbal de examinare a blocului de sistem ridicat în cadrul percheziției efectuate în biroul de serviciu al lui Plîngău D. (v. XIII, f.d. 63-94); materialele controlului fiscal efectuat la SRL „Ecooptim” (v. XIV, f.d. 2-93); proces-verbal de cercetare a documentelor (dosarul privind controlul fiscal efectuat la SRL „Ecooptim”) (v. XIV, f.d. 94 – 96); decizia nr. 594/1/5 din 20.02.2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Ecooptim” (v. XIV, f.d. 98-99); ordonanța din 29.04.2013 (v. XIV, f.d. 100-102); documentele ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 16.04.2013 de la SRL „Ecooptim”, (v. XV, f.d. 2-35); ordonanța din 29.04.2013 (v. XV, f.d. 36); facturile fiscale eliberate de SRL „Ecooptim” în luna octombrie 2012 (v. XV, f.d. 38-118); ordonanța din 29.04.2013, facturile fiscale eliberate de SRL „Ecooptim”, ulterior anulate de către agentul economic, cât și recipisele anularea facturilor fiscale, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 04.2013 au fost anexate la cauza penală (v. XV, f.d. 119-120); dările de seamă privind activitatea postului fiscal mobil la SRL „Ecooptim”, în perioada 01.10.2012 - 26.10.2012 (v. XV, f.d. 122 - 127); raport de constatare tehnico-științifică nr. 108 din 29.04.2013 (v. XV, f.d. 133 – 137); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA „Orange Moldova” de la telefonul nr. xxxxx (v. XVI, f.d. 39 – 87); proces-verbal de cercetare din 02.04.2013 a descifrările convorbirilor telefonice (v. XVI, f.d. 88-91); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA „Orange Moldova”, de la telefonul nr. xxxxx pentru

perioada 01.09.2012 - 01.11.2012 (v. XVI, f.d. 96-126); proces-verbal de cercetare din 02.04.2013 a descifrării convorbirilor telefonice (v. XI, f.d. 12 - 20); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (v. VI, f.d. 5 - 143); proces-verbal al interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și procesul-verbal de verificare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice din 02.10.2012 (v. XI, f.d. 12 - 17); proces-verbal al interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și procesul-verbal de verificare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice din 05.10.2012 (v. XI, f.d. 18-20).

Instanța de apel, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat cu certitudine că, inculpatul Vicol N. a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), după semnele calificative, *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege bugetului de stat, soldate cu urmări grave.*

În opinia instanței de apel, acțiunea prejudiciabilă a laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului a fost manifestată prin implicarea lui Vicol N., cu folosirea intenționată a situației de serviciu, în vederea facilitării activității economice ilegale ale SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, inculpatul indicând prin apelurile telefonice din 02.10.2012 și 05.10.2012 despre necesitatea de a retrage de la posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” colaboratorii fiscali și de a restitui facturile fiscale aflate în stocurile agenților economici nominalizați până la finisarea funcționării posturilor fiscale instituite și neadmiterea verificării faptice a activității acestor agenți economici, precum și refuzul semnării ordinelor privind prelungirea termenului de funcționare a posturilor fiscale la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Plîngău D., Prisăcaru C., Marcenco M., Rusu G., Măță V., Severin V. pe care prima instanță și-a întemeiat sentința de achitare, reieșind din faptul, că martorii se află în relații de subordonare cu inculpatul, fapt, care în viziunea instanței de apel i-au determinat pe aceștia să depună în instanță declarații incomplete, generalizate, descriind doar procedura legală de desfășurare a postului fiscal, raportând acțiunile inspectorului fiscal executor la prevederile legale, fără a oferi răspunsuri concrete la întrebările acuzării, declarații favorabile inculpatului în scopul eschivării de la răspunderea penală a acestuia.

La fel, instanța de apel a indicat că prima instanță nu a luat în considerare rezultatele procesului-verbal de cercetare din 26.02.2013, prin care au fost examinate dosarele privind posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” și rezultatele raportului de constatare tehnico-științifică nr. 108 din 29.04.2013, a perioadei instituirii postului fiscal instalat la SRL „Ecooptim”. Potrivit acestora se confirmă faptul că, după înlocuirea inspectorului fiscal responsabil și desemnarea lui Plîngău D., s-a intensificat activitatea economică a agentului economic, și în special procurările. Totodată, s-a constatat că, de către funcționarul fiscal Plîngău D. în

dările de seamă și raportul privind funcționarea postului fiscal n-au fost incluse toate livrările și procurările efectuate de către SRL „Ecooptim”, în perioada funcționării postului fiscal.

Instanța de apel a respins ca nefondate cele invocate de către inculpatul Vicol N., precum că nu se face vinovat de prejudicierea bugetului de stat în sumă de 11.986.518 lei, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inspectorul fiscal Plîngău D. a acționat la indicația superiorilor săi și anume, la data de 02.10.2012, șeful IFPS Vicol N. a dat indicații șefului adjunct al IFPS Timotin A. de a retrage de la posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermet” colaboratorii fiscali și de a restitui facturile fiscale aflate în stocurile agenților economici menționați până la finisarea funcționării posturilor fiscale instituite. Timotin A. acționând conform indicațiilor primite de la șeful IFPS Vicol N., la rândul său, a dat indicații inspectorului fiscal Plîngău D. să întocmească ordinele nr. 66/M-67/M din 02.10.2012, cu privire la modificarea ordinelor nr. 164/i din 06.09.2012 și nr. 202/i din 27.09.2012, potrivit cărora Plîngău D. a fost desemnat ca responsabil de activitatea posturilor fiscale mobile la SRL „Tranfiermet” și SRL „Ecooptim”.

Instanța de apel a reținut că statul a fost prejudiciat prin neachitarea la bugetul de stat a taxei pe valoare adăugată în mărime de 11.986.518 lei de către SRL „Ecooptim”, totodată, prejudiciul cauzat s-a realizat, la indicația lui Vicol N., cu contribuția directă a inspectorului fiscal Plîngău D., care a favorizat activitatea ilicită a acestor întreprinderi, pe parcursul posturilor fiscale, oferind posibilitate întreprinderilor să desfășoare activitatea comercială ilicită îndreptată în vederea diminuării taxei pe valoare adăugată aferentă bugetului de stat.

Instanța de apel a stabilit cu certitudine că, inculpatul Vicol N. a acționat cu intenție directă față de facilitarea activității ilegale a întreprinderilor SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermed”, oferind indicații în vederea retragerii colaboratorilor fiscali de la posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermed”, și restituirii facturile fiscale aflate în stocurile agenților economici nominalizați până la finisarea funcționării posturilor fiscale instituite și neadmiterea verificării faptice a activității acestor agenți economici, precum și refuzul semnării ordinelor privind prelungirea termenului de funcționare a posturilor fiscale la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermed”.

În urma celor relatate mai sus și din analiza cumulară a probelor, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpatului Vicol N. se regăsesc componentele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Codul penal, vinovăția inculpatului fiind dovedită pe deplin.

Instanța de apel, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, a luat în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, din interes personal, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, anterior nejudecat, nu și-a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanța de apel, lipsa circumstanțelor atenuante sau agravante, astfel a considerat, că corectarea și reeducarea inculpatului Vicol N. este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prin stabilirea unei pedepse privative de libertate, în

limitele prevăzute de sancțiunea art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, potrivit art. 72 Cod penal.

La fel, instanța de apel a considerat necesar aplicarea pedepsei complementare obligatorie pentru astfel de infracțiuni, sub formă de privare de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani.

Analizând probele prezentate în susținerea învinuirii aduse, instanța de apel a ajuns la concluzia, că procesul penal pornit în privința inculpatului Vicol N. în baza **art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Comparty&Co” SRL)**, urmează a fi încetat pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, or, nu a fost dovedită intenția acestuia de a comite infracțiunea și consecințele acesteia, elementul obligatoriu de cauzare a unui prejudiciu considerabil, la caz, urmări grave unei persoane juridice sau fizice, deoarece conform învinuirii aduse, inculpatului i-a fost imputată *„cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice”*, iar sintagma *„intereselor publice sau”*, a fost recunoscută neconstituțională conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017.

La caz, instanța de apel a constatat că procurorul a înaintat inculpatului Vicol N. o învinuire neclară, neconcretă și lipsită de suportul legal, în învinuire lipsesc careva persoane fizice sau juridice, în calitate de persoana prejudiciată în această cauză penală, fapte ce condiționează lipsa elementului constitutiv al infracțiunii imputate.

În contextul celor expuse supra și luând în considerare că învinuirea de bază care a fost înaintată prin rechizitoriu, a fost înaintată inculpatului Vicol N. doar prin cauzarea de daune considerabile intereselor publice, sintagmă care a fost recunoscută neconstituțională, conform hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, iar în ședința instanței de apel acuzatorul de stat a solicitat încetarea procesului penal pornit în baza art. 327 alin. (1) Cod penal cu trimitere la conținutul hotărârii Curții Constituționale nominalizate supra, instanța de apel a considerat necesar a înceta procesul penal pornit în privința lui Vicol N. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspunderea penală.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților **Vicol N. și Bănăruc E. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal și vinovăția inculpatului Beșleagă A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal**, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Deși inculpații Vicol N., Bănăruc E., Beșleagă A. nu recunosc vina, instanța de apel a reținut că vinovăția acestora este demonstrată prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești: declarațiile martorilor Luchianov V., Chilat E., Postică T., Luchianov A., Stogu E., Loghin T., Volnițchi I., Șpac L., Mamonova V., Rîbac V. și prin materialele cauzei, și anume procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (f.d. 90-92, v. VIII); procesul-verbal de examinare din 19.02.2013 (f.d. 93, v. VIII); ordonanța din 02.05.2013 (f.d. 94, v. VIII); procesul-verbal de ridicare din 28.02.2013

și de examinare din 05.03.2013 (f.d. 139-228, 229 v. VIII); ordonanța din 05.03.2013 (f.d. 235, v. VIII); proces-verbal de ridicare din 29.04.2013 și proces-verbal de examinare din 02.05.2013 (f.d. 62, 77 v. IX); ordonanța din 02.05.2013 (f.d. 78, v. IX); procesul-verbal de ridicare din 27.02.2013 și procesul-verbal de examinare din 11.03.2013 (f.d. 84, 85-113, 114 v. IX); ordonanța din 13.03.2013 (f.d. 119-120, v. IX); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 5, 6-143, v. VI); procesul-verbal de examinare din 08.05.2013 a descifrărilor convorbirilor telefonice ale abonatului xxxxx, ce aparține lui Vicol Nicolae (f.d. 82-84, v. VIII); ordonanța din 08.05.2013 (f.d. 253-255, v. XX); procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (f.d. 14-15, v. XXI); procesul-verbal de examinare din 07.05.2013 (f.d. 53-59, v. IX); ordonanțele din 08.05.2013 (f.d. 125-127, v. XXIV); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 20.10.2012 (f.d. 29-30, v. II); procesul-verbal al interceptării și comunicărilor din 18.10.2012 (f.d. 83-86, v. II); interceptarea din data de 18 octombrie 2012 ora 9:06:06 (f.d. 83-86, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 19.10.2012 și interceptările din 18.10.2012; interceptarea din data de 18 octombrie 2012 ora 14:08:21, apel de la nr. xxxxx la nr. xxxxx, dintre Vicol N., de la postul de telefon nr. xxxxx și Bănăruc E., de la postul de telefon nr. xxxxx (f.d. 22-27, v. II); ordonanța din 29 aprilie 2013 (f.d. 197-199, v. IV).

Instanța de apel a considerat că prima instanță just a apreciat critic declarațiile martorilor Mamonova V. și Rîbac V., potrivit cărora Beșleagă A. nu a pretins și nu a primit careva sume bănești de la Luchianov V., or, aceste declarații nu coroborează cu alte probe cercetate în cadrul examinării judecătorești și contravin acestora, declarațiile având un caracter părtinitor, reieșind din relațiile de colegialitate dintre acești doi martori și inculpat, relații care s-au format o perioadă de timp îndelungată.

Totodată, analizând probele prezentate în susținerea învinuirii aduse lui Vicol N. în comiterea infracțiunii de *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interes personal, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*, instanța de apel a ajuns la concluzia, că procesul penal pornit în privința inculpatului Vicol N. în baza **art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Danaia Luchianov” SRL)**, urmează a fi încetat, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, or, nu a fost dovedită intenția acestuia de a comite infracțiunea și consecințele acesteia, elementul obligatoriu de cauzare a unui prejudiciu considerabil, la caz, urmări grave unei persoane juridice sau fizice, deoarece conform învinuirii aduse, inculpatului i-a fost imputată „cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice”, iar sintagma „intereselor publice sau”, a fost recunoscută neconstituțională, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a indicat că, prima instanță corect a respins poziția apărătorului Coptu S. expusă în cadrul cercetării judecătorești, invocând faptul, că în acțiunile inculpatului **Beșleagă A.** nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de **art. 324 alin. (1) Cod penal**, solicitând achitarea inculpatului, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente, concludente și verosimile, prin care se atestă vinovăția lui Beșleagă A. în săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă.

Mai mult, instanța de apel a menționat că în cadrul ședinței instanței de apel, fiind audiat suplimentar, inculpatul Beșleagă A. a recunoscut vina integral, potrivit faptelor prezentate în actul de învinuire, care corespunde realității, a declarat că la data de 24 septembrie 2012, împreună cu Mamonova V. și-a permis să ducă niște tratative cu cineva din administrație, recunoaște că a comis o încălcare și a primit suma de 3.000 euro, totodată a solicitat aplicarea unei pedepse penale mai blânde, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei penale, pentru a fi acasă alături de copiii săi, din care considerente instanța de apel a respins ca neîntemeiat și inoportun apelul avocatului Coptu S. cu privire la achitarea inculpatului și a considerat necesar a admite apelul în partea stabilirii pedepsei penale inculpatului Beșleagă A.

Instanța de apel a menționat că prima instanță nu a individualizat în temeiul art. 7, 75 Cod penal, pedeapsa penală aplicată inculpatului Beșleagă A., iar pedeapsa sub formă de închisoare cu executare este una prea aspră și neproportională infracțiunii comise, luând în considerație personalitatea inculpatului Beșleagă A., vârsta tânără, a restituit suma de 3.000 euro primită în mod ilicit de la Luchianov V., nu prezintă pericol pentru societate, la locul de trai și la locul de studii se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află, circumstanțe atenuante în temeiul art. 76 Cod penal, au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Luând în considerare, că inculpatul Beșleagă A. anterior nu a fost judecat, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a recunoscut vina integral, a conștientizat gravitatea faptelor comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere trei copii minori, nu prezintă pericol pentru societate, în prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat fără izolarea inculpatului de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune, în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a menține ca întemeiate pedepsele complementare stabilite de către instanța de fond, sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani, care sunt obligatorii pentru infracțiunea prevăzută la art. 324 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la solicitarea procurorului, privind încasarea din contul lui Beșleagă A. în beneficiul statului a sumei de 3.000 euro, instanța de apel a menționat că inculpatul nu a însușit suma de 3.000 euro pe care a primit-o în mod ilicit, ci în prezența lui Vicol N. a restituit mijloacele bănești lui Luchianov A., soțul Valentinei Luchianov, administratoarea SRL „Danaia Luchianov”, din care considerente nu poate fi dispusă restituirea repetată de către Beșleagă A. a sumei de 3.000 euro.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile avocaților Nicoară V. și Roșca Vl. din apelurile depuse, precum că probele din sentință au fost transcrise din rechizitoriu fără a fi analizate de către instanță, existând înscrisuri care nu au calitate de probă, iar unele probe nu au legătură cu elementele infracțiunii, or, potrivit conținutului

sentinței contestate se constată contrariul, și anume, instanța de fond a analizat probele acumulate la dosar în temeiul art. 101 Cod de procedură penală, analizând fiecare probă în parte și toate probele în ansamblu, în vederea stabilirii vinovăției inculpaților în afara oricărui dubiu rezonabil.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele apărătorilor Roșca V. și Nicoară V., potrivit cărora acțiunile inculpaților Vicol N. și Bănăruc E. constituie de fapt o inacțiune, o nenedunțare a infracțiunii, ceea ce nu este incriminat în Codul penal, începând cu anul 2002, or, inculpații au acționat în vederea identificării acțiunilor ilegale comise de Beșleagă A. și au încercat aplanarea conflictului cu reprezentanții „Danaia Luchianov” SRL, care au transmis suma de 3.000 euro și sunt nemulțumiți de acțiunile colaboratorilor fiscali, pentru ca reprezentanții să nu se adreseze în procuratură și/sau mediatizeze cazul de corupere a unui inspector fiscal, să nu pornească o cauză penală pe faptul de corupere pasivă comisă de Beșleagă A., având în posesia lor înregistrarea video și audio unde Beșleagă A. pretinde suma de 3.000 euro.

În viziunea instanței de apel, alegațiile avocatului Roșca V. precum că, prin cele constatate mai sus, prima instanță a ieșit din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei și nu au putut fi reținute de către instanța de apel, deoarece prima instanță nu a depășit limitele învinuirii înaintate inculpatului Bănăruc E. și a constatat corect circumstanțele de fapt, stabilite în urma analizei detaliate și multiaspectuală a actului de învinuire și a materialului probator cercetat în cadrul examinării cauzei penale.

Cu referire la cele invocate de către avocații Roșca V. și Nicoară V., cu privire la încălcarea prevederilor legale la formarea completului de judecată, care a examinat prezenta cauză penală în prima instanță, fiind modificată în mod repetat componența completului de judecată, instanța de apel a menționat că acest viciu admis în prima instanță a fost înlăturat de către instanța de apel, care a examinat fondul cauzei penale, care a judecat cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform prevederilor art. art. 413, 414, 419 Cod de procedură penală.

Luând în considerare că, faptele infracționale au fost comise de către inculpații Vicol N. și Bănăruc E. în perioada septembrie-octombrie anul 2012 și în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, prevăzută de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a libera pe inculpații Vicol N. și Bănăruc E. de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal de învinuire a acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a mai indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Vicol N. în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul Pascari Iulia)**, care a fost dovedită cu certitudine, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Deși inculpatul nu recunoaște vina, instanța de apel a reținut că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, și coroborează între ele,

cum ar fi: declarațiile părții vătămată Pascari I., martorilor Cuflic A., Bunduchi I., Loghin A. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de ridicare din 14.02.2013 (f.d. 63-64, v. VII); procesul-verbal de examinare din 18.02.2013, a dosarului personal a părții vătămate Pascari I. (f.d. 65-68, v. VII); ordonanța din 18.02.2013 (f.d. 213, v. VII); procesul verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 5-143, v. VI); procesul-verbal de examinare din 29.04.2013, a descifrărilor convorbirilor telefonice ale abonatului S.A. „Orange” xxxxx utilizat de către Vicol N. (f.d. 38, v. VII); ordonanța din 29.04.2013 (f.d. 39, v. VII); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 08.10.2012; procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 09.10.2012; procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 21.11.2012; ordonanța din 29 aprilie 2013 (f.d. 197-199, v. IV).

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Vicol N. în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: *folosirea situației de serviciu de către o persoană publică în interes personal, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice.*

La fel, instanța de apel a indicat că, prin Hotărârea Curții Constituționale din 7 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*”, momentul din care acest element constitutiv al componenței incriminate decade de drept din învinuirea adusă și nici nu a existat de fapt până la 7 decembrie 2017, în această cauză.

Argumentele apelantului cu privire la aprecierea părtinitoare a probelor administrate, în favoarea părții acuzării și în detrimentul părții apărării, încălcând astfel dreptul inculpatului la un proces echitabil și prezumția nevinovăției, nu au putut fi reținute ca întemeiate de către instanța de apel și nu prezintă temei de casare a sentinței atacate, deoarece aceste argumente nu-și găsesc confirmare în materialele cauzei penale, precum și în conținutul sentinței care conține totalitatea declarațiilor martorilor audiați în cadrul cercetării judecătorești, atât din partea acuzării, cât și din partea apărării, precum și motivarea aprecierii unor probe, prima instanță evaluând aceste probe după intima convingere și în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că prima instanță corect a constatat că Vicol N., deținând funcția de șef al IFPS, folosind situația de serviciu, care îi permite emiterea ordinelor de numire, transfer dintr-o funcție în alta a subalternilor săi, la rugămintea lui Loghin A., a creat, prin intermediul lui Cuflic N., care fiind șeful Inspectoratului Fiscal Anenii-Noi, ierarhic era subalternul inculpatului, condiții discriminatorii și prin amenințare cu retrogradarea din funcție, a determinat-o pe partea vătămată Pascari I. să depună o cerere de demisie din funcția de șef adjunct a IFS Anenii-Noi, cu numirea în funcția de inspector principal al Direcției control fiscal al IFS Anenii-Noi, prin ordinul nr.1021 din 13.12.2012. Totodată, inculpatul a numit în funcția

vacantă, la rugămintea lui Loghin A., pe Păduraru L., fapt confirmat atât prin declarațiile martorului Bunduchi I., cât și prin conținutul interceptărilor telefonice din 29 și 30 octombrie 2012.

În opinia instanței de apel, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, nu a conștientizat gravitatea faptei comise, precum și toate circumstanțele cauzei și caracteristicile inculpatului expuse de către prima instanță în conținutul sentinței, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice.

Instanța de apel soluționând acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pascari I. a considerat că aceasta urmează a fi admisă integral, astfel partea vătămată în apelul înaintat a prezentat calculul prejudiciului material cauzat în sumă de 61.882 lei, ce constituie diferența de salariu de 1.950 lei pe lună, dintre salariul avut și cel care l-a primit fiind retrogradată forțat (f.d. 141, v. XXXI), sumă care urmează a fi încasată din contul inculpatului. Totodată, a considerat că, mărimea prejudiciului moral pretins în sumă de 500.000 lei, este exagerat de mare, iar o recompensă echitabilă și rezonabilă a prejudiciului moral suportat de partea vătămată Pascari I., în opinia instanței de apel constituie echivalentul sumei de 25.000 lei.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Vicol N. în comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 327 alin. (2) lit. d) Cod penal (episodul „Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL)** care a fost dovedită cu certitudine, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția inculpatului Vicol N. în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Climăușan G., martorilor Velicico I., Marcu A., Margina G., Ratușneac E., Bazavluțchi L., Bejan A., Jalca D., Cecoi V., Podubnii E., Climăușan T. și prin materialele cauzei: procesul-verbal de ridicare a documentelor de la IFS Drochia din 27.02.2013 (f.d. 2-5, 6-109, v. XIX); procesul-verbal de examinare din 12.03.2013, a conținutului documentelor ridicate de la IFS Drochia (f.d. 110-116, v. XIX); procese-verbale de ridicare din 19.03.2013 și 21.03.2013 (f.d. 121-125, 127-131, 133-147, v. XIX); raportul de constatare tehnico-științifică nr. 59 din 25.03.2013 (f.d. 154-162, v. XIX); procesul-verbal din 20.12.2012 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice și stenograma convorbirilor telefonice dintre Vicol N. și Velicic I.; interceptarea din data de 12 decembrie 2012 ora 09:03:15, apel de la nr. xxxxx la nr. xxxxx; interceptarea din data de 12 decembrie 2012 ora 13:30:02; interceptarea din data de 14 decembrie 2012 ora 16:32:13, apel de la nr. xxxxx la nr. xxxxx; interceptarea din data de 18 decembrie 2012 ora 08:05:38, apel de la nr. xxxxx la nr. xxxxx (f.d. 104-105, 108-112, v. IV); procesul verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 5, 6-143, v. VI); procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, intrare și ieșire a abonatului xxxxx, Vicol Nicolae (f.d. 21-22, v. XVIII); ordonanța din 29 aprilie 2013 (f.d. 197-199, v. IV).

Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 7 decembrie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 327 alin. (1) și 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*”, momentul din care acest element constitutiv al componenței incriminate decade de drept din învinuirea adusă și nici nu a existat de fapt până la 7 decembrie 2017 în această cauză.

Instanța de apel a reținut concluzia primei instanțe potrivit căreia, acțiunea prejudiciabilă a infracțiunii imputate inculpatului s-a manifestat prin implicarea lui Vicol N., cu folosirea intenționată a situației de serviciu, în activitatea IFS Drochia, inculpatul indicând lui Velicico I. prin apel telefonic la 12.12.2012, orele 18:34, despre necesitatea anulării ca plătitor de TVA a SRL „Climcom-Nord”, SRL „Climcom-Agrogrup” și SRL „Filgrad”, fără a avea careva temeiuri legale în acest sens.

Totodată, în opinia instanței de apel, întemeiat au fost respinse argumentele inculpatului potrivit căruia, acesta nu a întreprins careva măsuri contrare Regulamentului privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1736 din 31.12.2002, or, implicarea direct și indicarea subalternilor să întreprindă careva acțiuni, care în mod evident vor duce la cauzarea prejudiciului agenților economici, constituie acțiuni contrare actului normativ enunțat. Cu atât mai mult, reieșind din declarațiile martorilor Velicico I., Marcu A., Margina G., Ratușneac E. și Bazavluțchi L., s-a stabilit că anularea agenților economici SRL „Climcom-Nord”, SRL „Climcom-Agrogrup” și SRL „Filgrad”, la indicația lui Vicol N. urma să fie efectuată în regim de urgență și cu o dată anterioară.

Instanța de apel a mai remarcat faptul că, la materialele cauzei lipsesc probe scrise ce ar confirma săvârșirea unor fraude fiscale de către companiile SRL „Climcom-Nord”, SRL „Climcom-Agrogrup” și SRL „Filgrad”, pe când în baza ansamblului de probe cercetate se constată cu certitudine că, acțiunea prejudiciabilă a lui Vicol N., care a provocat urmările grave reflectate în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 59 din 25.03.2013, este evidentă, or anularea ca plătitor de TVA a agenților economici SRL „Climcom-Nord”, SRL „Climcom-Agrogrup” și SRL „Filgrad” a dus la interzicerea eliberării facturilor fiscale de către aceștia, ingerință care practic a blocat activitatea economică.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție publică, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca infracțiune gravă, de circumstanțele cauzei, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, instanța de apel pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a stabilit lui Vicol N. pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni, cu privarea de

dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 6 ani.

Instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpaților **Vicol N., Gudima V., Sîrbu V. și Zacrevschi V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal, precum și vinovăția inculpatului Zacrevschi V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal**, care a fost dovedită cu certitudine, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu toate că inculpații Vicol N., Gudima V., Sîrbu V. și Zacrevschi V. nu au recunoscut vina în cele incriminate, instanța de apel a constatat că vinovăția acestora se confirmă prin declarațiile părții vătămate Negară V., martorilor Fiodor V., Panaghiu I., Moraru S., Bîtcă I. și prin materialele cauzei, și anume: procesul-verbal de cercetare din 25.03.2013 a conținutului telefonului mobil a lui Gudima V. (f.d. 44-48, v. XX); procesul-verbal de cercetare din 13.03.2013 (f.d. 60-62, v. XX); procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (f.d. 81, v. XX); procesul-verbal de cercetare din 22.03.2013 (f.d. 85-91, v. XX); procesul-verbal de examinare a obiectului din 14.03.2013 (f.d. 92-101, v. XX); procesul-verbal de cercetare din 04.05.2013 (f.d. 104-153, v. XX); procesul-verbal de ridicare din 27.02.2013 (f.d. 165-169, v. XX); procesul-verbal de ridicare din 11.04.2013 (f.d. 172-178, v. XX); procesul-verbal de cercetare din 02.05.2013 (f.d. 179-180, v. XX); procesul-verbal de cercetare din 03.05.2013 (f.d. 181-184, v. XX); procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (f.d. 14-15, v. XXI); procesul-verbal de cercetare din 04.03.2013, 13.03.2013 și 14.03.2013 (f.d. 19-20, 21-38, 104-105, v. XXI); procesul-verbal de cercetare din 07.05.2013 (f.d. 39-86, v. XXI); procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (f.d. 118-121, v. XXI); procesul-verbal de cercetare din 16.04.2013 (f.d. 125-127, v. XXI); ordonanța din 08.05.2013 (f.d. 241-242, v. XX); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 06.10.2012 (f.d. 57-59, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 18.10.2012 (f.d. 61-65, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 19.10.2012 (f.d. 67-76, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 20.10.2012 (f.d. 32-33, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 22.10.2012; procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 21.11.2012 (f.d. 51-77, v. III); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 21.11.2012 (f.d. 159-185, v. III); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 25.11.2012 (f.d. 96-130, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 25.11.2012 (f.d. 137-144, v. II); procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor din 25.11.2012, purtate de către Sîrbu V., Zacrevschi V. și altă persoană (f.d. 151-155, v. II); documentele cu privire la datele de identitate a persoanei care utilizează numărul de telefon xxxxx și descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA "Orange Moldova" de la telefonul cu nr. xxxxx, pentru perioada 24.09.2012-15.02.2013 care a fost utilizat de către Vicol N. (f.d. 5-125, v. VI); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 49-168, 1-7, v. XXII); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 8-33, v. V); procesul-verbal de examinare din 07.05.2013 (f.d. 27-29, v. V); procesul-verbal de examinare din 08.05.2013 (f.d. 34-41, v.V); procesul-verbal de ridicare din 11.04.2013 (f.d. 47-140, v. V); procesul-verbal de examinare din

08.05.2013 (f.d. 141-143, v. V); documentele cu privire la datele de identitate a persoanei care utilizează numărul de telefon xxxxx și descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA „Moldcell” de la telefoanele cu nr. xxxxx și xxxxx, pentru perioada 25.09.2012-25.12.2012 care au fost utilizate de către Zacrevschi V. (f.d. 149-202, v. V); procesul-verbal de examinare din 08.05.2013 (f.d. 203, v. V); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA “Orange Moldova” de la telefonul cu nr. xxxxx, pentru perioada 25.09.2012-25.12.2012 care a fost utilizat de către Zacrevschi V. (f.d. 212-217, v. V); procesul-verbal de examinare din 08.05.2013 a descifrărilor convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA “Moldcell” de la telefoanele cu Nr. xxxxx, pentru perioada 25.09.2012-25.12.2012 care sunt utilizate de către Zacrevschi V. (f.d. 218-219, v. V); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 218-219, v. V); procesul-verbal de examinare din 09.05.2013 (f.d. 235 -249, v. V); procesul-verbal de ridicare din 11.04.2013 (f.d. 254 -270, v. V); procesul-verbal de examinare din 09.05.2013 (f.d. 272 v. V); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (f.d. 277-289, v. V); procesul-verbal de examinare din 09.05.2013 a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d. 290 -293, v. V); raportul inspectorului superior al Direcției nr. 2 a DGCCE a CNA, Ilie Botnari din 26.10.2012 (f.d. 100 -105, v. I); procesul-verbal privind urmărirea vizuală din 14.11.2012 (f.d. 147 -206, v. I); procesul-verbal privind urmărirea vizuală din 17.11.2012 (f.d. 206 -259, v. I); documentul nr. 15/1494 din 29.04.2013 (f.d. 229-251, v. VI); ordonanța din 29 aprilie 2013 (f.d. 197-199, v. IV).

Nu a putut fi reținut de către instanța de apel argumentul invocat de către avocații Nicoară V., Prodan L. și Cernolev I. în apelurile depuse în interesele inculpaților cu referire la faptul, că la materialele cauzei lipsește plângerea prealabilă a victimei Negară V. care să fie înregistrată în Registrul R-1, deoarece acest fapt nu are ca efect achitarea inculpaților Vicol N., Gudima V., Sîrbu V. și Zacrevschi V. de comiterea faptei de încălcare a inviolabilității vieții personale a lui Negară V., din moment ce ultima în cadrul ședințelor instanțelor de fond a confirmat faptul că, fiind audiată la CNA, a solicitat expres tragerea la răspundere penală a persoanelor care se fac vinovate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 Cod penal, care au urmărit-o și i-au ascultat convorbirile telefonice, aceasta nefiind jurist nu cunoștea ce măsuri urmau a mai fi întreprinse.

Instanța de apel a mai subliniat că inculpații Vicol N., Gudima V., Sîrbu V. și Zacrevschi V. au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal, infracțiunea fiind comisă prin participație complexă, fiecare inculpat exercitând rolul de organizator. Inculpații au organizat interceptarea convorbirilor telefonice purtate de Negară V. și urmărirea vizuală a acesteia, precum și înregistrarea acestor informații pe suport mobil de informație, fiecare inculpat efectuând acțiunile în dependență de funcția de serviciu deținută și legături amicale cu persoane care au contribuit la realizarea acestor acțiuni ilicite.

Totodată, instanța de apel a considerat justificată concluzia primei instanțe, care a respins ca declarative argumentele apărării referitor la faptul că, informația obținută nu constituie informații din viața personală a părții vătămate a lui Negară V., deoarece monitorizarea părții vătămate în timpul în care aceasta se afla la

domiciliul său, precum și relatarea acțiunilor acesteia lui Vicol N., interceptarea convorbirilor telefonice 24 ore fără întrerupere constituie, fără îndoială, o ingerință în viața privată a acesteia, or domiciliul persoanei este marja care separă persoana de anturajul public, asigurându-i acesteia intimitatea necesară.

Instanța de apel a apreciat ca nefondate și lipsite de suport juridic și probatoriu alegațiile avocatului Cernolev I. cu privire la nevinovăția inculpatului Zacrevschi V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, deoarece la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente, concludente și verosimile, prin care se atestă în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel relevă faptul, că Zacrevschi V. a întocmit un raport ce conținea date eronate, care indicau asupra unei bănuieli rezonabile precum că Negară V. ar fi implicată în comiterea unei infracțiuni și anume în baza acestui raport a fost întocmit demersul de către procurorul Moraru Sergiu, demers care a fost admis de către judecătorul de instrucție.

Astfel, pentru a crea împrejurările necesare de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal, Zacrevschi V. a introdus în raportul său date, despre care era în cunoștință de cauză că nu corespund adevărului, pentru a obține acces la interceptările convorbirilor telefonice a lui Negară V.

Contrar alegațiilor din apelul avocatului Cernolev I., instanța a reținut că nu are relevanță, pentru calificarea acțiunilor inculpatului, dacă încheierea judecătorului Judecătoriei Buiucani, mun. Chinău, V. Rațoi, a fost sau nu contestată, or, infracțiunea comisă de inculpatul Zacrevschi V. este una formală și ea se consumă din momentul întocmirii raportului cu date false, nefiind necesare survenirea a careva urmări prejudiciabile.

Luând în considerare că faptele infracționale au fost comise de către inculpații Vicol N., Zacrevschi V., Sîrbu V. și Gudima V. în perioada 22 octombrie 2012 - 19 noiembrie 2012 și în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a liberat inculpații de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal de învinuire a lui Vicol N., Zacrevschi V., Sîrbu V. și Gudima V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 177 alin. (1) Cod penal și încetarea procesului penal de învinuire a lui Zacrevschi V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta speță, sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea parțială a deciziei, în partea stabilirii pedepsei complementare inculpatului Vicol N., cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în baza art. 84 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă complementară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani, iar în privința lui Beșleagă A. să fie menținută sentința.

În motivarea recursului declarat invocă:

- referitor la stabilirea pedepsei complementare în privința inculpatului Vicol N., instanța de apel eronat a stabilit privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 6 ani;

- instanța de apel la cumularea pedepselor a stabilit o pedeapsă complementară în afara limitelor stabilite de lege, deoarece art. 65 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunii, prevedea privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, pe un termen de la 1 la 5 ani, iar art. 84 alin. (2) Cod penal, stipulează că pedeapsa complementară definitivă nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod, pentru această categorie de pedepse;

- referitor la stabilirea pedepsei inculpatului Beșleagă A., instanța de apel nu a acordat deplină eficiență „elementelor circumscrise faptei” și neîntemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoare, în baza art. 90 Cod penal;

- persoanele care comit infracțiuni de corupție, au calitatea de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite, față de alți infractori, astfel că și aprecierea a careva circumstanțe, ca atenuante sau excepționale, obligă instanțele de judecată să manifeste o deosebită atenție.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Roșca V. în numele inculpatului Bănăruc E., care solicită casarea acestora, cu achitarea inculpatului, din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii, prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului declarat invocă:

- instanțele de fond nu au examinat și nu au analizat nici un argument din cele invocate de partea apărării, limitându-se doar la respingerea acestora ca fiind neîntemeiate;

- este ilegală invocarea acuzatorului de stat a faptului că, Bănăruc E., prin aceea că nu a prezentat organelor de drept anumite materiale cu referire la comiterea actelor de corupție, adică nu a denunțat infracțiunea, ar fi săvârșit infracțiunea de favorizare a infracțiunii. Bănăruc E. a fost învinuit de unele fapte, care constituie, în sine, inacțiuni - „nu a sesizat organele de drept, nu a trimis flash-ul USB și mijloacele bănești, prin aceasta tăinuind urmele comiterii infracțiunii”, însă la examinarea cauzei apărarea a făcut trimitere și la doctrină, arătând că infracțiunea incriminată poate fi comisă doar prin acțiuni;

- prima instanță a imputat inculpatului Bănăruc E. și alte acțiuni neincriminate de către acuzator prin actul de învinuire, și anume, „transmiterea mai departe a izvorului de informație către Vicol N.”. Prin urmare, contrar art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele au ieșit din limitele învinuirilor formulate în rechizitoriu și, cu toate că Bănăruc E. este învinuit de comiterea unor fapte caracterizate ca inacțiuni, instanțele de fond le-au neglijat și au făcut trimitere la niște acțiuni ce nu i-au fost incriminate acestuia prin rechizitoriu;

- instanța de apel a reținut în mod absolut fals, în decizie că „Bănăruc E. a afirmat cu certitudine că a avut loc un act de corupție și nu i-a comunicat lui Vicol N. de unde deține informația pentru ca acesta să nu concluzioneze că este o informație

anonimă, incertă și astfel să o treacă cu vederea fără a se clarifica.”, deoarece Bănăruc E. nu a depus asemenea declarații în instanța de apel, precum nu le-a depus nici în prima instanță;

- în speță, Bănăruc E. nu a cunoscut și nici nu cunoaște cu certitudine dacă a fost comisă careva infracțiune de inspectorii fiscali. Imaginile video pe care le-a vizionat în coraport cu inscripțiile pe plicul în care a primit purtătorul de informații (show fisc, Beșleaga, 3000), doar i-a permis să presupună că ar fi fost comis un act de corupție, dar careva circumstanțe ce ar confirma direct această presupunere nu a existat și nu există nici la moment. Anume din aceste considerente, Bănăruc E. a transmis materialele lui Vicol N., pentru a fi verificate și confirmate sau infirmate;

- procurorul a indicat în rechizitoriu că vinovăția lui Bănăruc E., în comiterea faptei, se dovedește prin flash-ul USB consemnat în procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013 (procesul-verbal de percheziție din 15.02.2013, v. 21 f.d. 14-15), însă înregistrările nu confirmă pretinderea, acceptarea sau primirea mijloacelor financiare, locul, modul de transmitere ale acestora, etc.;

- Bănăruc E., la acea etapă când i-a nimerit în mâini flash-ul USB, nu avea de unde să cunoască cu certitudine despre săvârșirea vreunei infracțiuni, astfel se atestă lipsa faptei prevăzute la art. 323 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Bănăruc E.;

- probele administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești demonstrează că Bănăruc E. nu a săvârșit infracțiunea de care este învinuit, iar acuzațiile aduse de procuror și reținute de instanțele de fond sunt nefondate, fiind bazate doar pe presupuneri;

- instanța de judecată nu a interpretat dubiile apărute în cadrul administrării probelor și care nu au putut fi înlăturate și nu a constatat dacă această infracțiune a fost săvârșită de către inculpat sau dacă în genere a avut loc fapta infracțiunii.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6.3 Inculpații Sîrbu V., Zacrevschi V. și avocatul acestora Cernolev I., care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat invocă:

- instanța de judecată l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Sîrbu V. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod penal, care în viziunea instanței avea rolul de organizator, contrar faptului că conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului se indică că prin acțiunile sale intenționate Sîrbu V. acționând în participație complexă cu Vicol N., Gudima V., Zacrevschi V., având rolul de instigator a determinat și a contribuit la culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor ocrotite lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără simțământul ei, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (4) art. 177 alin. (1) Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate în cererea de apel, nefiind indicat prin ce acțiuni concrete comise de Sîrbu V., acesta a instigat ceilalți participanți la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate în cererea de apel referitor la lipsa probelor în baza cărora s-ar confirma că Zacrevschi V. avea rolul de organizator, în măsura în care acest rol, conform rechizitoriului este atribuit și altor participanți, fiind astfel inexplicabil cum una și aceeași infracțiune a fost organizată concomitent de mai multe persoane;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată faptului că, la materiale cauzei penale unde figurează ca inculpați Sîrbu V. și Zacrevschi V. care sunt învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod penal, lipsește plângerea prealabilă a victimei Negară V. care să fie înregistrată în Registrul R-1;

- instanța de judecată pentru a justifica erorile comise de organul de urmărire penală și a acoperi pornirea ilegală a urmăririi penale în lipsa plângerii prealabile a lui Negară V., a evitat să se expună asupra cererii înaintate de partea apărării privind încetarea procesului penal, în acest sens fiind emisă încheierea din 23 octombrie 2013, de respingere a cererii privind declararea nulă a probelor și excluderea lor din dosar;

- este încălcată modalitatea de sesizare a organului de urmărire penală sau a procurorului despre săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 262 alin. (1), 274 alin. (1) Cod de procedură penală și respectiv este ilegală începerea urmăririi penale pe cauza penală nr. 2012978140;

- procurorul constatând că nu există faptul infracțiunii de estorcare și primirea banilor de la factorii de decizie a SRL „Cleber” și SRL „Paladi-Gudvin”, fapt ce confirmă că denunțul inspectorului Botnari I. din 18 septembrie 2012 este unul vădit ilegal și neîntemeiat, și respectiv ordonanța din 19 septembrie 2012 privind pornirea urmăririi penale este adoptată contrar prevederilor art. 274 alin. (1) Cod penal, deoarece nu exista o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune, iar pornirea acestei cauze penale a servit doar ca temei pentru a legaliza și autoriza efectuarea acțiunilor de urmărire penală care în lipsa unui cauze penale pornite în temeiul art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, nu puteau fi efectuate;

- organul de urmărire penală, în cauza de față, a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din probe ilegale (denunțul inspectorului Botnari I.), fără vreo altă sursă alternativă și fără ca să existe posibilitate certă ca acestea să fie descoperite în viitor, pentru a administra în mod legal mijlocul de probă derivat;

- în cazul de față ordonanța de începere a urmăririi din 19 septembrie 2012, pe faptul pretensei estorcări și primiri a banilor de la factorii de decizie a SRL „Cleber” și SRL „Paladi-Gudvin”, este una ilegală, atunci toate probele obținute cu ajutorul ei, cum ar fi procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală, declarațiile părților vătămate, martorilor și alte probe, sunt ilegale;

- urmează a fi declarată nulă ordonanța de începerea urmăririi penale din 19 septembrie 2012, emisă de procurorul Popenco A., precum și toate acțiunile de urmărire penală efectuate ulterior pe marginea cauzei penale pornite în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul de estorcarea și primirea banilor de la factorii de decizie a SRL „Cleber” și SRL „Paladi-Gudvin”, pe motiv că urmărirea penală a fost

pornită ilegal, fără să existe o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune contrar prevederilor art. 263, 274 alin. (1) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a respins neîntemeiat cererea apărării privind efectuarea expertizei tehnice, fără a fi bazată pe cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate în cererea de apel, că Zacrevschi V. a fost recunoscut în calitate de bănuț cu depășirea termenului de 3 luni;

- instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate în cererea de apel că raportul inspectorului operativ al Direcției generale anticorupție, căpitan Zacrevschi V. este un document oficial, în sensul cum este reglementat de norma penală prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal;

- raportul întocmit de Zacrevschi V., nu constituie document oficial;

- instanța de apel nu a indicat care sunt probele ce ar confirma faptul că raportul întocmit de Zacrevschi V. conține date vădit false, ori în acesta sunt indicate date veridice precum numărul de telefon xxxxx, care aparține anume lui Negară V., este indicat corect funcția deținută de către acesta, iar în ceea ce privește depozițiile martorului Moraru S., care este procurorul care a emis ordonanța privind interceptarea convorbirilor, acesta nu a declarat nimic ce ar proba învinuirea înaintată;

- instanța de apel a ignorat în totalitate faptul că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe prin intermediul cărora să se demonstreze existența interesului material sau a altui interes personal, ce ar fi determinat înscrierea de către Zacrevschi V. în raportul operativ a unor date vădit false și care reprezintă elementul obligatoriu al componenței de infracțiune prevăzute de art. 332 Cod penal;

- vinovăția inculpatului nu a fost confirmată prin probe, lipsind astfel latura obiectivă a infracțiunii de fals în acte publice, cât și cea subiectivă;

- documentul oficial care a constituit temeiul pentru interceptarea convorbirilor telefonice a constituit ordonanța din 22.10.2012, emisă de procurorul Moraru S., dar nu raportul ofițerului operativ Zacrevschi V., după cum a indicat instanța de judecată;

- organul de urmărire penală a efectuat o încadrare greșită a acțiunilor de interceptarea convorbirilor telefonice purtate de către Negară V. în baza componenței de infracțiune prevăzute de art. 177 Cod penal, în măsura în care latura obiectivă nu conține astfel de acțiuni;

- hotărârile instanțelor de fond sunt ilegale, deoarece fapta lui Sîrbu V. și Zacrevschi V. nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 177 Cod penal, deoarece nu au fost stabilite fapte concrete care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii și nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat;

- lipsesc elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurenții își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6.4 Avocatul Mariuț M. în numele inculpatului Gudima V., care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat invocă:

- instanța de apel nu a examinat nici un motiv din cele invocate de partea apărării privind lipsa laturii obiective și a obiectului material, cât și lipsa elementelor participației penale și nu a oferit motive relevante și suficiente, capabile să justifice soluția, astfel, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în esența art. 6 & 1 CEDO;

- partea acuzării nu a identificat și nu a indicat în rechizitoriu esența obiectului material al infracțiunii, astfel se atestă lipsa acestuia. Reieșind din modul de expunere în rechizitoriu a faptei pretinse a fi prejudiciabile, inculpații nu au cules informații despre viața intimă care s-ar exprima prin exercitarea dreptului la singurătate; despre viața familială, care s-ar exprima în partajul bunurilor între soții Negară; despre viața privată care s-ar avea la bază starea sănătății. Or, din modul în care a fost expusă fapta în rechizitoriu, reiese că inculpatul a fost învinuit anume pentru culegerea acestor informații;

- în speță lipsește și latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod penal, astfel toate măsurile speciale de investigație au fost inițiate de organul de urmărire penală, prin ordonanță (v. XX, f.d. 96), interceptarea comunicărilor a avut loc în baza încheierii judecătorului de instrucție din 22.10.2012 (v. XX f.d. 99), prin care a fost admis demersul procurorului, astfel adunarea informațiilor în baza actelor procesuale enunțate, nu poate fi considerată ilegală, în sensul art. 177 Cod penal;

- infracțiunea prevăzută la art. 177 Cod penal, potrivit părții acuzării, ar fi fost comisă de trei organizatori (Vicol N., Gudima V. și Zacrevschi V. - toți învinuiți prin art. 42 alin. (3) Cod penal) și un instigator (Sîrbu V. - art. 42 alin. (4) Cod penal), situație inadmisibilă din punct de vedere a conținutului dispozițiilor legale. Or, potrivit art. 45 alin. (2) Cod penal, latura obiectivă a infracțiunii cu participație complexă putea fi realizată de un singur autor, de doi sau mai mulți autori. Astfel, odată ce la descrierea faptei pretinse a fi infracționale - în ceea ce privește interceptarea comunicărilor telefonice, nu a fost indicat nici un autor, nu poate fi vorba despre realizarea laturii obiective a infracțiunii;

- la caz lipsește latura subiectivă a participației, deoarece Vicol N. nu s-a cunoscut până la ședința de judecată cu Sîrbu V. și Zacrevschi V.;

- organul de urmărire penală, în cauza de față, a folosit în mod principal și direct datele și informațiile obținute din probe ilegale (denunțul inspectorului Botnari I.), fără vreo altă sursă alternativă și fără ca să existe posibilitate certă ca acestea să fie descoperite în viitor, pentru a administra în mod legal mijlocul de probă derivat;

- urmează a fi declarate nulă ordonanța de începerea urmăririi penale din 19 septembrie 2012, emisă de procurorul Popenco A., precum și toate acțiunile de urmărire penală efectuate ulterior pe marginea cauzei penale pornite în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul de estorcare și primirea banilor de la factorii de decizie a SRL „Cleber” și SRL „Paladi-Gudvin”, pe motiv că urmărirea penală a fost

pornită ilegal, fără să existe o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune contrar prevederilor art. 262, 263, 274 alin. (1) Cod de procedură penală, iar pornirea acestei cauze penale a servit doar ca temei pentru a legaliza și autoriza efectuarea acțiunilor de urmărire penală, care în lipsa unei cauze penale pornite în temeiul art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, nu puteau fi efectuate;

- a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, în sensul art. 6§1 coroborat cu art. 6§3 CEDO, datorită neexaminării de către instanța de apel a contestațiilor apărării cu privire la încheierile atacate cu apel, a argumentele expuse în cererile privind nulitatea actelor de procedură și inadmisibilitatea probelor în proces.

În drept, recurenta își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

6.5 Avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N., care solicită casarea acestora, cu achitarea inculpatului Vicol N. de învinuirile aduse, iar în cazul în care vor fi constatate erori judiciare ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs, a dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, concomitent a dispune casarea încheierilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău privind respingerea cererilor cu privire la dispunerea efectuării expertizelor din 26 ianuarie 2017 și 16 mai 2017, privind respingerea cererii cu privire la asigurarea dreptului la un proces echitabil prin prisma principiului legalității armelor, privind respingerea cererii cu privire la examinarea în contradictoriu a probelor propuse de apărător prin „Lista probelor”, privind cererea părții apărării referitor la asigurarea aplicării Hotărârilor Curții Constituționale nr. 22 din 27 iunie 2017, nr. 33 din 07.12.2017, nr. 25, 33 din 13.10.2015, nr. 21, 70 din 22.07.2016 și examinarea în contradictoriu a argumentelor părții apărării.

În motivarea recursului declarat invocă:

Cu referire la încheierile contestate:

- încheierile instanței de apel din 26.01.2017 și 16.05.2017, nu conțin motive relevante și suficiente să justifice soluția, prin ce au fost provocate vicii fundamentale, prin încălcarea drepturilor garantate de art. 6§1 și §3 lit. d) CEDO, mai mult acestea au fost emise de un complet de judecată, compus cu încălcarea art. 33 Cod de procedură penală, deoarece judecătorii Pleșca I. și Robu O. nu mai erau în drept să adopte soluții pe marginea cauzei penale, deoarece anterior au participat la soluționarea unor chestiuni legate de fondul cauzei, au emis decizia din 06.05.2014;

- instanța de apel în lipsa de probe, motive relevante și suficiente, prin încheiere a respins cererea apărării asigurarea dreptului la un proces echitabil prin prisma principiului legalității armelor, prin care s-a solicitat examinarea în contradictoriu, în fața instanței de apel, a documentelor privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice ale inculpatului, astfel au fost îngădite nejustificat drepturile garantate de art. 6§1 și §3 CEDO;

- instanța de apel a emis încheiere de respingere a cererii privind asigurarea examinării probelor apărării „conform Listei probelor”, fără a aduce careva motive ce ar justifica soluția, astfel a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, la apărare, principiul egalității armelor, principiul nemijlocirii în procesul penal;

- la judecarea cauzei în prima instanță au participat cinci judecători, care se

schimbau periodic;

- instanța de apel a emis o încheiere, prin care a respins cererea părții apărării referitor la asigurarea aplicării Hotărârilor Curții Constituționale, în consecință Vicol N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza unor dispoziții din Codul penal, care sunt contrare jurisprudenței Curții Constituționale și CEDO.

Cu referire la hotărârile contestate:

Temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33:

- în speță, la judecarea cauzei, atât prima instanță, cât și instanța de apel, au fost compuse ilegal, cu încălcarea dispozițiilor art. 31, 33 Cod de procedură penală, situație incompatibilă cu art. 6§1 CEDO;

- după cercetarea unui volum mare de probe, la judecarea cauzei, în locul judecătorului Negru V., a intervenit judecătorul Melniciuc O., examinarea cauzei continuând contrar dispozițiilor legale, mai mult, la etapa cercetării judecătorești, judecătorul raportor a fost înlocuit cu un alt judecător, ultimul participând la examinarea cauzei, contrar dispozițiilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, ulterior fără a fi anulată dispoziția președintelui instanței privind înlocuirea judecătorului, la judecarea cauzei a intervenit magistratul raportor pe dosar, astfel aceste vicii grave de procedură nu au fost remediate de instanța de apel, situație ce a generat încălcarea art. 6§1 CEDO;

- magistrații Pleșca I. și Robu O. nu erau în drept să judece cauza în privința inculpatului Vicol N., pe motiv că au făcut parte din completul de judecată, ce a emis decizia din 06.05.2014;

Temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă:

- în partea ce ține de episodul 2 (SRL "Danaia Luchianov") și 3 (SRL „Comparty&Co”), acuzațiile penale sunt bazate în exclusivitate pe textul legii declarat neconstituțional, iar episoadele (Pascari I.), („Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL); (SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), operează cu acuzații privind cauzarea daunelor considerabile și intereselor persoanei fizice sau persoanelor juridice, fără a fi indicate criteriile de evaluare a acestor prejudicii;

- Vicol N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza normei legale care nu corespundea criteriilor de calitate, astfel datorită aplicării efectelor Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017 coroborat & 29 din Decizia Curții Constituționale nr. 121 din 15. 12.2017, se impune achitarea inculpatului în raport cu faptele pretinse a fi infracționale, încadrate în baza art. 327 Cod penal;

- aplicând efectele Hotărârii Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017, urmează să se rețină că prin derogare de la constatările cu valoare de principiu expuse în Hotărârea CtEDO din cauza Dragotoniu și Militam Pidhorni c. României, && 33-37, 43-44, Vicol N. acuzat și condamnat pentru abuz de serviciu în baza unei norme care nu corespunde criteriilor de calitate, situație care de la sine denotă

violarea art. 7 CEDO. Astfel, se impune achitarea inculpatului în raport cu toate capetele de acuzare formulate în baza art. 327 Cod penal;

- cu referire la episodul 1 (Pascari I.), instanța l-a condamnat pe inculpat pentru că acesta ar fi încălcat dispozițiile „art. 4 pct. (1)” din Legea privind Codul de conduită a funcționarului public - normă de drept care nu există în legislația națională și în legătură cu emiterea ordinului nr. 1021 din „13.120.2012”, erori care se conțin și în rechizitoriu. Instanța de apel a menținut sentința consolidând eroarea de drept bazată pe aplicarea unei norme de drept inexistente;

- Vicol N. a fost condamnat pe acest episod contrar constatărilor cu valoare de principiu expuse la paragraful 97-104 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2012, prin încălcarea principiului „ultima ratio”, situație ce denotă violarea art. 7 CEDO, deoarece instanța de apel avea obligația să rețină că pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 68, 74 Codul muncii, putea fi examinată în cadrul unui proces civil;

- cu referire la episodul 2 (SRL „Danaia Luchianov”), acuzațiile penale au fost lansate fără a se ține cont că, pretinsa faptă de tănuire a actului de corupție, se sancționează disciplinar sau contravențional, și nicidecum penal;

- prima instanță nu a ținut cont de prevederile legale, care exclud răspunderea penală pentru faptele care îi sunt invocate inculpatului, limitându-se a transcrie în sentință conținutul rechizitoriului, instanța de apel ignorând argumentele apărării a dispus încetarea procesului penal, în cazul în care era obligată să-l achite pe inculpat, având în vedere dispozițiile art. 7 CEDO;

- în partea ce ține de episodul 3 (S.R.L. „Comparty&Co”), a indicat că Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002 și Codul de conduită al funcționarului fiscal, aprobat prin ordinul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 357 din 28.05.2012, nu reprezintă norme legale ce ar putea genera urmărirea penală în sensul paragraf. 103 din Hotărârea CC nr. 33 din 07.12.2017, aceste abateri sunt considerate de ordin disciplinar, astfel instanța de apel ignorând argumentele apărării a dispus încetarea procesului penal, în cazul în care era obligată să-l achite pe inculpat, având în vedere dispozițiile art. 7 CEDO;

- cu referire la episodul 4 („Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL) pretinsa încălcare a prevederilor pct. 8 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002, nu generează răspunderea penală, așa după cum rezultă din paragraf. 103 din Hotărârea CC nr. 33 din 07.12.2017, totodată eventuala încălcare a Codului fiscal, nu generează răspunderea penală, persoana lezată în drepturi având posibilitatea să se adreseze în ordine civilă. Totodată, instanța de apel a menținut soluția de condamnare chiar și în partea ce ține de sintagma „intereselor publice”;

- ce ține de episodul 6 (SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”) decizia este ilegală, deoarece instanța de apel a pronunțat o soluție de condamnare pentru unele acuzații penale în raport cu care procurorul a renunțat, totodată pretinsa încălcare a „prevederilor Cap. III, lit. B, pct. (11) și (12) a ordinului IFPS nr. 295 din 26.04.2011”, nu poate genera răspunderea penală, după cum rezultă din constatările expuse la paragraf. 103 din Hotărârea CC nr. 33 din 07.12.2017.

Temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 9), 12) Cod de

procedură penală, coroborat cu art. 7 CEDO, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită:

- cu referire la episodul 1 Pascari I., inculpatul a fost condamnat pentru o faptă, (care s-a soldat cu daune considerabile intereselor publice) astfel nu este prevăzută de legea penală, deoarece, textul de lege a fost declarat neconstituțional, iar încălcarea legislației muncii sau cele de discriminare, cad sub incidența unor norme speciale art. 54², 55 Cod contravențional, situație ce exclude încadrarea faptei în cadrul normei penale;

- cu referire la episodul 2 și 3 (SRL "Danaia Luchianov"), (S.R.L. „Comparty&Co”), instanțele de judecată erau obligate să adopte o soluție de achitare, conform dispozițiilor art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală;

- cu referire la episodul 4 („Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL), inculpatul a fost condamnat pentru o faptă, (care s-a soldat cu daune considerabile intereselor publice) astfel nu este prevăzută de legea penală, deoarece, textul de lege a fost declarat neconstituțional, iar instanța de apel era obligată să caseze sentința și să adopte o soluție de achitare, conform dispozițiilor art. 390 alin. (1) pct. 4 Cod de procedură penală;

- ce ține de episodul 6 (SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), depășind limitele învinuirii, susținute de procuror, ignorând faptul că acuzatorul de stat a solicitat reîncadrarea faptei în baza normei prevăzute de Codul Contravențional cu încetarea procesului, instanța de apel l-a condamnat pe Vicol N. în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, fără a ține cont că fapta nu este prevăzută de legea penală. Or, instanța de apel a ignorat jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia textul legii – „ a situației de serviciu ... urmează a fi interpretat prin raportare la atribuțiile de serviciu reglementate expres prin lege”, pe când Vicol N. a fost condamnat pentru o faptă ce vizează atribuțiile de serviciu reglementate prin norme secundare, dar nu prin „lege”.

Temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 15) Cod de procedură penală, instanța a admis erori grave de fapt, care a afectat soluția și instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză:

- cu referire la episodul 6 (SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), instanța de apel a admis erori grave de fapt, având în vedere că faptele stabilite de prima instanță, cele care au fost puse la baza soluției de achitare „nu au fost comentate” și nici „examineate”, conform exigențelor fondate de jurisprudența CEDO;

- în rezultatul încălcării principiului nemijlocirii în procesul penal și transcrierii conținutului rechizitoriului, instanța de apel a denaturat conținutul probelor, evaluate corespunzător de prima instanță, situație ce a dus la stabilirea eronată a faptelor în sensul art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, coroborat cu art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel procedura în întregime în fața instanței de apel a fost una inechitabilă, situație identică cu cea stabilită la paragraful 111-117 din Hotărârea în cauza Grădinar c. Moldovei, care a stabilit că „mai multe constatări ale

Tribunalului Chișinău nu au fost contrazise de constatările instanțelor judecătorești superioare și că, prin urmare, ele trebuie considerate ca fiind fapte stabilite”;

- având în vedere că instanța de apel nu a audiat nici un martor al acuzării, nu a audiat reprezentantul pretinsei părți vătămate, procurorii nu au asigurat citirea înscrisurilor din dosar în ședința de judecată (circumstanțe care rezultă din conținutul procesului-verbal), în această cauză pot fi reparate viciile fundamentale care sunt identice cu cele puse în evidență în cauzele Dan c. Moldovei, Hotărârea din 05.07.2011, Popovici c. Moldovei, Hotărârea din 27.11.2009;

- în partea ce ține de episodul 1 Pascari I., episodul 4 („Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL) și episodul 5 (Negară V.), instanța de apel a menținut sentința, judecând cauza prin derogare de la prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, practica uniformă impusă prin Recomandarea CSJ nr. 53 din 12.07.2013 și Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005, fără să fi fost verificat un înscris din dosar, prin citirea acestuia în ședința de judecată, fapt confirmat prin înregistrările audio și procesul-verbal al ședinței de judecată;

- referitor la episoadele în raport cu care instanța de apel a dispus încetarea procesului penal (SRL”Danaia Luchianov”), (S.R.L. „Comparty&Co”), având în vedere constatările cu valoare de principiu expuse în cauza Didu c. României, este valabil argumentul invocat supra.

Temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, coroborate cu art. 6§1, 7 CEDO, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii:

- în cererea de apel a invocat mai multe argumente privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, pe toate episoadele pretinse a fi infracționale, însă instanța de apel nu le-a examinat, situație ce denotă încălcarea dreptului la un proces echitabil;

- cu referire la episodul 1 Pascari I., latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 327 Cod penal, cât și infracțiunea propriu zisă există doar atunci când nu-și găsește aplicare o normă specială, astfel, la caz acuzațiile sunt bazate pe pretinsa încălcare a legislației muncii, iar instanțele de judecată au avut și au obligația să rețină că legiuitorul a reglementat într-o normă specială sancțiunea pentru încălcarea legislației - art. 55 Cod contravențional;

- instanțele de judecată au avut obligația să rețină că răspunderea penală în baza art. 327 Cod penal survine în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloace juridice civile;

- pe acest episod lipsește fapta prejudiciabilă, astfel urmează să se constate lipsa laturii obiective a infracțiunii;

- cu referire la episodul 2 (SRL”Danaia Luchianov”), se atestă lipsa laturii obiective și subiective, nu a fost indicat nici un indiciu ce ar demonstra prezența unor interese din partea inculpatului, astfel instanța de apel a admis erori grave de drept atunci când a dispus încetarea procesului, urmând a fi adoptată o soluție de achitare;

- referitor la fapta încadrată în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, lipsește latura obiectivă, care în cazul infracțiunii de „favorizare” se realizează prin acțiunea de favorizare nepromisă dinaintea infracțiunii grave, deosebit de grave sau excepțional de grave. Acțiunea de favorizare poate fi săvârșită doar prin acțiuni. Prin inacțiuni poate fi săvârșită doar nedenunțarea, însă ținând cont de faptul că „nedenunțarea”, prin adoptarea Codului penal, în redacția Legii nr. 985 - XV din 18.04.2002, a fost decriminalizată, nu poate fi vorba de săvârșirea infracțiunii prin inacțiuni. La înaintarea acuzațiilor penale s-a folosit expresia „a tănuit urmele infracțiunii de corupere pasivă”, prin care se înțelege distrugerea, schimbarea formei sau a conținutului urmelor lăsate de mâini, picioare sau alte părți ale corpului, și a urmelor lăsate de mijloace sau instrumentele infracțiunii la fața locului, pe hainele infractorului sau ale jertfei sau pe alte obiecte. Aceste argumente, fiind indicate în apel, nu au fost examinate situație ce denotă caracterul inechitabil al procesului;

- cu referire la episodul 3 (S.R.L. „Comparty&Co”), partea apărării a pretins lipsa laturii obiective și subiective, a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal, astfel instanța de apel nu a examinat acest argument, totodată a dispus încetarea procesului, urmând a fi adoptată o soluție de achitare;

- referitor la episodul 4 („Climcom Nord” SRL, „Climcom-Agrogrup” SRL și „Filgrad” SRL), a pretins că lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii, însă instanța de apel nu a examinat argumentele enunțate;

- partea acuzării a constatat prin actele de înaintare a învinuirii, că Vicol N. a acționat contrar pct. 8 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 1736 din 31.12.2002, care îl obliga „să întreprindă măsuri de combatere a corupției și protecționismului în organele fiscale”. Inculpatul nu a fost învinuit că ar fi făcut abuz de alte atribuții, în special de atribuțiile de serviciu stabilite prin lege;

- în rechizitoriu nu a fost reflectat nici un indiciu ce ar permite să se constate încălcarea obligațiilor prevăzute la pct. 8 din Regulament, iar partea acuzării nu a indicat în ce mod indicația șefului IFPS, Vicol N., privind anularea în calitate de plătitori TVA a agenților economici, s-a soldat cu încălcarea obligației de a întreprinde „măsuri de combatere a corupției și protecționismului în organele fiscale”. Mai mult, indicațiile la care se referă partea acuzării nu au nimic comun cu acuzațiile fondate pe prevederile pct. 8 din Regulament;

- Vicol N. nu a dat indicații să fie întocmite acte a vizitelor fiscale, în birou, fără prezentarea la fața locului; nu a dat indicații să fie întocmite deciziile cu data de 30.11.2012 în care să se indice, că agenții economici nu se aflau la adresa declarată autorității fiscale; nu a dat alte indicații ce ar justifica acțiunile ulterioare ale funcționarilor fiscali, în asemenea împrejurări se atestă cu certitudine lipsa primului semn al laturii obiective;

- procurorul nu a indicat nici un indiciu că Vicol N. a avut năzuința obținerii unor avantaje nepatrimoniale, nefiind clară nici esența acestor avantaje. Așadar, elementele faptei descrise în rechizitoriu nu conțin nici un indiciu ce ar permite să se constate că Vicol N. ar fi avut un „motiv” infracțional atunci când și-a realizat atribuțiile de serviciu. Mai mult, nici o probă cercetată în judecată nu indică că acțiunile, care îi sunt reproșate, au avut la bază „năzuința obținerii unor avantaje

nepatrimoniale”, astfel se atestă lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. (1) Cod penal;

- referitor la episodul 5 (Negară V.), s-a invocat lipsa laturii obiective, a obiectului material, cât și lipsa elementelor participației penale, însă instanța de apel nu a examinat nici un motiv din cele invocate;

- partea acuzării nu a identificat și nu a indicat în rechizitoriu esența obiectului material al infracțiunii, astfel reieșind din modul de expunere în rechizitoriu a faptei pretinse a fi prejudiciabile, inculpații nu au cules informații despre viața intimă care s-ar exprima prin exercitarea dreptului la singurătate; despre viața familială, care s-ar exprima în partajul bunurilor între soții Negară, despre viața privată care s-ar avea la bază starea sănătății. În asemenea circumstanțe ar fi inacceptabil să se rețină în sarcina inculpatului, elemente de vinovăție ce ar avea la bază culegerea informației despre nașterea copiilor în familia Negară V. sau adoptarea copilului/copiilor, ori orice altă informație, astfel se atestă lipsa obiectului material al infracțiunii;

- toate măsurile speciale de investigații au fost inițiate de organul de urmărire penală prin ordonanță (v. 20 f.d. 96), interceptarea comunicărilor a avut loc în baza încheierii judecătorului de instrucție nr. 11-3647 din 22.10.2012 (v. 20 f.d. 99) prin care a fost admis demersul procurorului (v. 20 f.d. 97-98). Astfel, adunarea informațiilor în baza actelor procesuale enunțate, nu poate fi considerată ilegală în sensul art. 177;

- în actul de sesizare a instanței nu se indică nimic ce ar sugera că, Vicol N. ar fi organizat comiterea infracțiunii, astfel se impune concluzia că fapta de care a fost învinuit Vicol N. „a beneficiat de serviciile lui Sîrbu V.”, nu întrunește elementele laturii obiective, mai mult ca atât la baza acuzațiilor penale nu a fost reținută o faptă ce s-ar exprima prin organizarea infracțiunii;

- infracțiunea prevăzută de art. 177 Cod penal, potrivit părții acuzării ar fi fost comisă de trei organizatori (Vicol N., Gudima V., Zacrevschi V. – toți învinuiți prin art. 42 alin. (3) Cod penal și un instigator (Sîrbu V. – art. 42 alin. (4) Cod penal), situație inadmisibilă din punct de vedere a conținutului dispozițiilor legale;

- se atestă lipsa laturii subiective a participației, deoarece în calitate de organizatori au fost indicate trei persoane, dintre care Vicol N. nu s-a cunoscut până la ședința de judecată cu Sîrbu V. și Zacrevschi V., astfel Vicol N. urma să fie achitat, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, soluția de încetare a procesului fiind una ilegală;

- a fost încălcat dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6§1 coroborat cu art. 6§3 CEDO, datorită neexaminării de către instanța de apel a contestațiilor apărării cu privire la încheierile atacate cu apel, a argumentelor expuse în cererile privind nulitatea actelor de procedură și inadmisibilitatea probelor în proces.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 9), 12), 14), 15) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate:

7.1 Avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N. asupra recursului declarat de către procuror, considerând că acesta este întemeiat, deoarece instanța de apel l-a privat pe Vicol N. de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 6 ani, însă potrivit legii penale în vigoare la data comiterii pretinsei fapte infracționale, această sancțiune putea fi stabilită pe un termen de până la 5 ani și a emite o încheiere interlocutorie în adresa Procurorului General, având în vedere încălcarea legalității și a drepturilor omului, admisă de procurorul Brigai S.

7.2 Avocatul Coptu S. în numele inculpatului Beșleagă A., solicitând respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către procuror, cu menținerea deciziei, deoarece consideră neîntemeiate argumentele invocate în recurs, astfel la moment inculpatul Beșleagă A. este unicul întreținător al familiei, soția sa a născut la 26.03.2018, doi gemeni. Consideră că instanța de apel a aplicat corect pedeapsă cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare conform art. 90 Cod penal, ținând cont de circumstanțele atenuante existente, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului Beșleagă Anatolie.

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Pornind de la aceea că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile nominalizate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei.

Soluția instanței de recurs adoptată pe marginea acestei cauze, *în drept*, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în

alt complet de judecată, în cazul în care esența erorii judiciare admise nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs, se constată că, procurorul pledând pentru desființarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei complementare inculpatului Vicol N., cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în baza art. 84 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă complementară cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, pe un termen de 5 ani, iar în privința inculpatului Beșleagă A. să fie menținută sentința. Avocatul Roșca V. în numele inculpatului Bănăruc E., solicită achitarea inculpatului, din motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii, prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, inculpații Sîrbu V., Zacrevschi V. și avocatul acestora Cernolev I., care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. Avocatul Mariș M. în numele inculpatului Gudima V., solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată. Avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N., care solicită casarea acestora, cu achitarea inculpatului Vicol N. de învinuirile aduse, iar în cazul în care vor fi constatate erori judiciare ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs, a dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, concomitent a dispune casarea încheierilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău.

Din analiza coroborată a motivelor expuse în recursuri, Colegiul penal lărgit constată că acestea se subscriu cazurilor de casare prevăzute de pct. 2), 6), 8), 9), 10), 12), 14), 15) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Înainte de a purcede la expunerea de motive, care au stat la baza casării integrale a deciziei instanței de apel, Colegiul ține să consemneze că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond prin prisma prevederilor art. 408-411 Cod de procedură penală, apelul produce mai multe efecte: suspensiv, devolutiv, neagravarea situației în propriul apel și extensiv. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, adică odată exercitat are efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, asupra cauzei deferite judecării. Respectiv, la judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Pe lângă cele consemnate, este necesar de a face o precizare substanțială, și anume că, după investirea instanței cu soluționarea în fond a cauzei, părților trebuie să le fie asigurate toate garanțiile unui proces echitabil, prin urmare dacă apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acestea sunt valabile și pentru instanța dată.

Inter alia, instanța de apel mai este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod

de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs. La caz, omisiunile instanței de apel au viciat iremediabil procedura desfășurată împotriva inculpaților, afectând echitabilitatea întregului proces, care este o valoare comună pentru Constituția Republicii Moldova și pentru Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Pentru început, avocatul Nicoară V. pretinde că cele reclamate de partea apărării în cererea de apel, în mare parte, au rămas fără un răspuns bine argumentat, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului declarat.

După cum se învederează în Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor.

Hotărârea trebuie, în principiu, să fie motivată. Calitatea hotărârii depinde în principal de calitatea motivației. O motivație bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivația permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. De aceea, aceasta trebuie să fie coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, care trebuie să permită urmărirea unui raționament ce a condus judecătorul la soluția adoptată în final.

În subsidiar, în același Aviz se evidențiază că, motivația trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică diferitelor capete de acuzare și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, deoarece permite justițiabilului să se asigure că pretențiile sale au fost examinate și deci că judecătorul a ținut cont de ele.

La caz, se atestă că instanța de apel nu a dat răspuns la toate capetele de cerere din apelurile apărătorilor Nicoară V. și Roșca V., prin aceasta nerezolvând fondul apelului declarat. Or, în esență, apelanții-apărătorii inculpaților Vicol N. și Bănăruc E. au pretins în cererea de apel că, prima instanță a încălcat dispozițiile legale cu privire la formarea completului de judecată, contrar prevederilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală.

La acest argument, care a fost fundamental pentru cererile de apel, instanța de apel a formulat următoarea concluzie: *„Cu referire la cele invocate de către avocații Roșca V. și Nicoară V., cu privire la încălcarea prevederilor legale la formarea completului de judecată, care a examinat prezenta cauză penală în prima instanță, fiind modificată în mod repetat componența completului de judecată, Colegiul penal menționează că acest viciu admis în prima instanță a fost înlăturat de către instanța de apel, care a examinat fondul cauzei penale, care a judecat cauza potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform prevederilor art. art. 413, 414, 419 Cod de procedură penală.”*

Colegiul penal lărgit reține că, caracterul concluziei formulate de instanța de apel față de criticele părții apărării este calificat de Colegiul penal lărgit ca fiind o motivare insuficientă și irelevantă, contrară standardelor procedurale inserate la art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană. Or, la caz se atestă că instanța de apel a considerat că viciul cu privire la formarea completului de judecată a fost înlăturat de

către instanța de apel, însă se atestă că această instanță prin decizia adoptată a casat sentința doar parțial „în partea achitării lui Vicol N. de învinuirea adusă în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal (episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”), condamnării lui Vicol N. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Danaia Luchianov” SRL), în baza art. 327 alin. (1) Cod penal (episodul „Comparty&Co” SRL), în baza art. 323 alin. (1) Cod penal și stabilirii pedepsei definitive în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, cumulării pedepselor în baza art. 87 alin. (2) Cod penal, condamnării inculpatului Bănăruc E. în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Beșleaga A. în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, soluționării acțiunii civile depuse de Pascari I. și pronunțată o nouă hotărâre în această parte,...”, în rest menținând sentința, motivându-și contradictoriu soluția.

Astfel, din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel admite argumentele apărării și stabilește, că prima instanță a încălcat prevederile art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală privind compunerea instanței, însă pe altă parte casează doar parțial sentința și menține unele prevederi de recunoaștere a vinovăției inculpaților, adoptate de o instanță compusă contrar prevederilor art. 31 Cod de procedură penală, or, în acest caz instanța de apel urma să desființeze integral sentința și să purceadă la examinarea cauzei în fond pe toate capetele de acuzare, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care lipsesc alte temeuri legale de a remite cauza la rejudecare în prima instanță.

Totodată, instanța de recurs atestă că, potrivit art.6 par.1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.37 alin.(2) din Legea privind organizarea judecătorească, art.19 alin.(1), 30 alin.(5), 31 alin.(1) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod.

În cauza Vetrenko c. Moldovei în hotărârea din 18 mai 2010, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Prin urmare, odată cu rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele invocate în cererile de apel de către avocații Nicoară V. și Roșca V., cu referire la formarea completului de judecată de către prima instanță, și de faptul că:

- prin încheierea Președintelui interimar al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 mai 2013, a fost desemnat completul de judecată pentru examinarea prezentei cauze penale: Președinte – Lupașcu Lilia, Miron Aliona (raportor), Negru Veronica;
- după cercetarea unui volum mare de probe, prin încheierea din 13.02.2015, a fost înlocuit judecătorul Negru V., cu judecătorul Melniciuc O. (f.d. 30 v. 30),

examinarea cauzei continuând contrar dispozițiilor art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, nefiindu-i oferit termen de a lua cunoștință cu materialele cauzei;

- ulterior prin încheierea din 31.03.2015, judecătorul Miron A. a fost înlocuit cu judecătorul Clevadî N. pentru ședința din 01.04.2015, în care a fost audiat un martor (f.d. 94 v. 27, f. d. 61 v. 30), ulterior a intervenit judecătorul Miron A., în ședințele de judecată anunțându-se doar schimbul de judecători și atât;

- dispoziția art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul în care cauza se judecă în fond de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. Judecătorului care intervine în proces i se oferă timp pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, inclusiv de cele cercetate în instanță, și pentru a se pregăti pentru participarea de mai departe în proces, însă înlocuirea judecătorului în condițiile prezentului alineat nu necesită reluarea judecării cauzei de la început. Judecătorul este în drept să solicite repetarea unor acțiuni procesuale deja efectuate în ședință în lipsa lui dacă are de concretizat chestiuni suplimentare.

În continuare, rezultă că prevederile cu privire la compunerea completului de judecată au fost încălcate de către prima instanță, iar instanța de apel nu a examinat acest aspect de drept al cauzei, totodată neținând cont și de alin. (2) și (3) art. 251 Cod de procedură penală, conform căruia încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță.

Așadar, la judecarea cauzei respective în prima instanță au fost modificate membrii completului de judecată, iar judecătorilor care au intervenit în proces nefiindu-le oferit timp pentru a lua cunoștință de materialele cauzei, fiind încălcate cerințele art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală, astfel hotărârea adoptată de către instanța de apel, în prezenta cauză este incidentă cazului de casare invocat de avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N. și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și care prin efectul devolutiv prevăzut de art. 424 al aceluiași cod, se va referi și la inculpații Bănăruc E., Beșleagă A., Zacrevschi V., Sîrbu V., Gudima V.

Totodată, în prezenta cauză avocatul Nicoară V. în recurs, cu referire la învinuirea adusă inculpatului Vicol N. în baza art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, indică faptul că adoptând o decizie de condamnare, după o sentință de achitare, instanța de apel nu a audiat nici un martor al acuzării, nu a audiat reprezentantul pretinsei părți vătămate.

Colegiul penal lărgit consideră că argumentele avansate de titularul cererii, la acest aspect sunt întemeiate și urmează a fi admise *ad integrum*.

Totodată, urmează a se consemna că, procedura de examinare a apelului, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță prezintă unele particularități aparte. În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art.6 din Convenția Europeană, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, și prevederile art. 415

alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit căroră după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

Bazat pe cele ce preced, Colegiul evidențiază că, *mutatis mutandis*, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre prin care constată vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, bazându-se exclusiv pe actele și lucrările primei instanțe, în temeiul căroră s-a dispus achitarea acestuia. Or, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile căroră sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. În particular, în atare situații administrarea mijloacelor de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

În general, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze, este imperios de a supune analizei și aprecierii toate probele acumulate în dosar. De altfel, în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe anume pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor importante, sub toate aspectele, în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate, în scopul perceperii directe a probelor de către instanța de judecată pentru formularea opiniei vizavi de vinovăția persoanei trimise în judecată.

Or, atunci când unei persoane i se reproșează săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Ca atare, avocatul Nicoară V. în numele inculpatului Vicol N. în cererea de recurs critică anume faptul că, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor legale expuse supra și a conchis asupra vinovăției inculpatului bazându-se preponderent pe probele cercetate de prima instanță, puse la baza achitării lui Vicol N. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”, mai mult ca atât, unor probe li s-a dat doar citire, întrucât marea majoritate a martorilor nici nu au fost prezenți la ședințe.

Din actele dosarului s-a adevărit că instanța de apel nu a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și nu a audiat nemijlocit martorii acuzării a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, prin aceasta încălcând dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Așadar, potrivit celor consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 26 ianuarie 2017 și 18 mai 2018, se constată că, instanța de apel a purces la examinarea probelor și înscrisurilor, printre care au fost enumerate, cu referire la episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” (f.d. 67 v. 33, f.d. 91-96 v. 34):

- declarațiile martorului Plîngău D. f.d.182 v. 28;

- declarațiile martorului Prisăcari C. f.d.182 v. 28.

Pe lângă declarațiile celor nominalizați supra, instanța a supus cercetării și următoarele înscrisuri: dosarele privind activitatea posturilor fiscale mobile la SRL „Transfiermet” și SRL „Ecooptim”, ridicate prin proces-verbal de percheziție din 15.02.2013 (v. XII, f.d. 8-169; v. XIII, f.d. 1-43); proces-verbal de cercetare din 26.02.2013, prin care au fost examinate dosarele privind posturile fiscale instituite la SRL „Ecooptim” și SRL „Transfiermet” (v. XII, f.d. 12-20); ordonanța din 29.04.2013 (v. XIII, f.d. 57-59); proces-verbal de examinare a blocului de sistem ridicat în cadrul percheziției efectuate în biroul de serviciu al lui Plîngău D. (v. XIII, f.d. 63-94); materialele controlului fiscal efectuat la SRL „Ecooptim” (v. XIV, f.d. 2-93); proces-verbal de cercetare a documentelor (dosarul privind controlul fiscal efectuat la SRL „Ecooptim”) (v. XIV, f.d. 94 – 96); decizia nr. 594/1/5 din 20.02.2013 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Ecooptim” (v. XIV, f.d. 98-99); ordonanța din 29.04.2013 (v. XIV, f.d. 100-102); documentele ridicate prin proces-verbal de ridicare din 16.04.2013 de la SRL „Ecooptim”, (v. XV, f.d. 2-35); ordonanța din 29.04.2013 (v. XV, f.d. 36); facturile fiscale eliberate de SRL „Ecooptim” în luna octombrie 2012 (v. XV, f.d. 38-118); ordonanța din 29.04.2013, facturile fiscale eliberate de SRL „Ecooptim”, ulterior anulate de către agentul economic, cât și recipisele anularea facturilor fiscale, ridicate prin proces-verbal de ridicare din 04.2013 au fost anexate la cauza penală (v. XV, f.d. 119-120); dările de seamă privind activitatea postului fiscal mobil la SRL „Ecooptim”, în perioada 01.10.2012 - 26.10.2012 (v. XV, f.d. 122 - 127); raport de constatare tehnico-științifică nr. 108 din 29.04.2013 (v. XV, f.d. 133 – 137); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA „Orange Moldova” de la telefonul nr. xxxxx (v. XVI, f.d. 39 – 87); proces-verbal de cercetare din 02.04.2013 a descifrările convorbirilor telefonice (v. XVI, f.d. 88-91); descifrările convorbirilor telefonice (intrare/ieșire) purtate de către abonatul SA „Orange Moldova”, de la telefonul nr. xxxxx pentru perioada 01.09.2012 - 01.11.2012 (v. XVI, f.d. 96-126); proces-verbal de cercetare din 02.04.2013 a descifrările convorbirilor telefonice (v. XI, f.d. 12 - 20); procesul-verbal de ridicare din 10.04.2013 (v. VI, f.d. 5 - 143); proces-verbal al interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și procesul-verbal de verificare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice din 02.10.2012 (v. XI, f.d. 12 - 17); proces-verbal al interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și procesul-verbal de verificare a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice din 05.10.2012 (v. XI, f.d. 18-20).

În acest punct de analiză, urmează de notat că procurorul a dat citire declarațiilor martorilor și tuturor mijloacelor de probă nominalizate supra, cu consemnarea faptului dat în procesul-verbal, însă marea majoritate a martorilor nu au fost prezenți la nici o ședință de judecată, dintre cele desfășurate de instanța de apel.

Cu toate acestea, în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reflectat conținutul declarațiilor date de martorii Plîngău D., Prisăcari C., Boldișor O., Marcenco M., Rusu G., Mîță M., Severin V., Șapteboi G., precum și a celelalte mijloace probatorii, redând cu exactitate conținutul acestora și afirmând că, probele în cauză sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele (f.d. 147-157 v. 34), prin ce se confirmă indubitabil vinovăția inculpatului Vicol N. de

comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”.

În același timp, se observă că declarațiile martorilor: Plîngău D., Prisacari C., Boldișor O., Marcenco M., Rusu G., Mîță M., Severin V., Șapteboi G., au fost puse de către prima instanță la baza sentinței de achitare în privința lui Vicol V., pe episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”.

În condițiile în care, instanța de apel a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor martorilor pe care ea nu i-a audiat *in personam*, mai mult ca atât declarațiile martorilor Boldișor O., Marcenco M., Rusu G., Mîță V., Severin V., Șapteboi G., nici nu au fost date citirii în ședința instanței de apel, rămâne de reținut că inculpatul Vicol N. pe episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet” a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care au fost suficiente instanței anterioare pentru a se îndoii de acuzațiile aduse acestuia și pentru a motiva achitarea în privința lui, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal, episodul SRL „Ecooptim” și SRL „Transfermet”.

În cazuri similare celor disputate și în prezenta speță, Colegiul atrage atenția că CtEDO în repetate rânduri a statuat că drepturile apărării au fost *“sensibil reduse”* din cauza că persoana a fost condamnată doar pe baza mărturiilor pe care alte instanțe le-au considerat insuficiente, fără a-i audia din nou pe martori, aceleași motive au stat și la baza constatării despre încălcarea dreptului la apărare. (*a se vedea în acest sens și Hotărârea CtEDO din 8 noiembrie 2016 (Cererea nr. 41.468/10) în cauza Gutău împotriva României*).

Este indubitabil că, prerogativa de a aprecia relevanța unei *„oferte de probă”*, inclusiv celei făcute de martori, ia aparținut instanței de apel, care trebuia să argumenteze faptul necitării și neaudierii nemijlocite a martorilor respectivi, confirmând prin aceasta echitatea procedurii de judecarea a cauzei în apel.

În contextul dat, se insistă pe faptul că lipsa unui motiv serios care să justifice neprezentarea unui martor pentru acuzare, constituie un element important în ceea ce privește evaluarea caracterului echitabil de ansamblu al acestui proces, un astfel de element este susceptibil să încline balanța în favoarea constatării despre încălcarea iremediabilă a art. 6§1 și 3 lit. d) din Convenție.

Cu titlu de principiu, Colegiul subliniază că, din moment ce o declarație avansată de un martor, este susceptibilă să fondeze, substanțial, concluzia despre vinovăția unei persoane despre comiterea unei infracțiuni, aceasta constituie o mărturie în sprijinul acuzării, ceea ce denotă că garanțiile prevăzute de art. 6 alin. (1) din Convenție îi sunt aplicabile.

Nu se contestă faptul că era de competența instanței de apel să aprecieze probatoriul din dosar, cu toate acestea, este inadmisibil că inculpatul Vicol N. a fost declarat vinovat de comiterea unei infracțiuni grave pe baza aceluiași probe care au făcut ca prima instanță să se îndoiască de temeinicia acuzației incriminată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit menționează că decizia instanței de apel, la acest aspect conține și concluzii contradictorii, astfel pe de o parte, instanța de apel după ce a reflectat conținutul declarațiilor date de martorii Plîngău D., Prisacari C.,

Boldișor O., Marcenco M., Rusu G., Mîță M., Severin V., Șapteboi G., precum și celelalte mijloace probatorii, reține că analizând obiectiv cumulul de probe, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constată cu certitudine că inculpatul Vicol N. a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile acestuia se încadrează în baza art.327 alin. (2) lit. c) Cod penal, (f.d.162 v. 34), iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că apreciază critic declarațiile martorilor Plîngăru D., Prisăcaru C., Marcenco M., Rusu G., Mîță V., Severin V. (f.d. 164 v. 34) Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

De asemenea, la caz este întemeiată și critica din recursul inculpatului Sîrbu V. și avocatului acestuia. Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a menținut sentința, prin care procesul penal pe capătul de învinuire a lui Sîrbu V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal a fost încetat, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, în partea descriptivă a deciziei, indicând că: „*Subliniem că inculpații Vicol Nicolae, Gudima Vasile, Sîrbu Veaceslav și Zacrevschi Vadim au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 177 alin. (1) Cod penal, infracțiunea fiind comisă prin participație complexă, fiecare inculpat exercitând rolul de organizator*”, contrar faptului că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului se menționează că, prin acțiunile sale intenționate Sîrbu V. acționând în participație complexă cu Vicol N., Gudima V., Zacrevschi V., *având rolul de instigator a determinat și a contribuit la culegerea ilegală și răspândirea cu bună-știință a informațiilor ocrotite lege, despre viața personală ce constituie secret personal sau familial al altei persoane fără simțământul ei*, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (4) art. 177 alin. (1) Cod penal.

Totodată, potrivit recursului declarat de către procuror, Colegiul penal reține că se invocă temeiul de casare prevăzut de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal lărgit remarcă că, procurorul în recursul său, nu contestă încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, criticând netemeinicia deciziei instanței de apel, inclusiv în ce privește latura pedepsei stabilite inculpatului Beșleagă A., în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, considerând că instanța de apel nu a ținut cont că inculpatul Beșleagă A. a săvârșit o infracțiune de corupție, iar soluția de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința acestuia, nu-și va atinge scopul pedepsei penale.

În prezenta speță, se atestă că instanța de apel a casat sentința și în partea executării pedepsei cu închisoare stabilite lui Beșleagă A. în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, totodată menținând pedeapsa complementară sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu a luat în considerare că conform învinuirii înaintate, inculpatul Beșleagă A. a comis infracțiunea în

perioada 17.09.2012-15.10.2012, iar sancțiunea art. 324 alin. (1) Cod penal (la data comiterii infracțiunii), prevedea pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 1000 la 3000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

În urma celor expuse, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel a menținut sentința în partea în care inculpatului Beșleagă A. i-a fost aplicată pedeapsa complementară sub formă de amendă în mărime de 5000 unități convenționale, care este peste limita maximă prevăzută de lege la momentul comiterii infracțiunii, care la caz constituie 3000 unități convenționale.

Mai mult ca atât, reieșind din textul deciziei contestate, se atestă că la capitolul stabilirii pedepsei inculpatului Beșleagă A., instanța de apel a indicat că prima instanță nu a individualizat în temeiul art. 7, 75 Cod penal, pedeapsa penală aplicată inculpatului Beșleagă A., iar pedeapsa sub formă de închisoare cu executare este una prea aspră și neproportională infracțiunii comise, luând în considerație personalitatea inculpatului Beșleagă A., vârsta tânără, a restituit suma de 3.000 euro primită în mod ilicit de la Luchianov V., nu prezintă pericol pentru societate, la locul de trai și la locul de studii se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află, circumstanțe atenuante în temeiul art. 76 Cod penal, au fost reținute recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

În continuare, instanța de apel, luând în considerare, că inculpatul Beșleagă A. anterior nu a fost judecat, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel a recunoscut vina integral, a conștientizat gravitatea faptelor comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere trei copii minori, nu prezintă pericol pentru societate, în prezența circumstanțelor atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, a considerat că, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat fără izolarea inculpatului de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune, în temeiul art. 90 Cod penal.

Prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal stipulează că, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Din sensul normei penale sus indicate, Colegiul relevă că, deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, cu excepțiile prevăzute de această normă penală, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

În prezenta cauză, cu toate că instanța de apel a indicat motivele hotărârii de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, în opinia Colegiului penal aceste concluzii nu sunt pe deplin argumentate, în raport cu circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului și pericolul social sporit al infracțiunii, or, infracțiunile de corupție prezentă un grad sporit de pericol pentru societate, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, care afectează grav autoritatea și imaginea instituțiilor publice.

În același timp, instanța de recurs reține că și celălalt argument din recursul procurorului, cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului Vicol N., conform art. 84 alin. (1) Cod penal, urmează a fi admis.

Astfel, la caz se atestă că, inculpatului Vicol N., conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că infracțiunile au fost săvârșite în lunile septembrie - noiembrie 2012, iar art. 65 alin. (2) Cod penal, în vigoare la data comiterii infracțiunilor, (modificările au intrat în vigoare la data de 21.12.2012), prevedea privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, pe un termen de la 1 la 5 ani, iar art. 84 alin. (2) Cod penal, stipulează că pedeapsa complementară definitivă nu poate depăși termenul sau mărimea maximă prevăzută de Partea generală a prezentului cod, pentru această categorie de pedepse.

În urma celor expuse, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel a aplicat inculpatului Vicol N. conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 5 ani 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pe când pedeapsa complementară definitivă - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, nu putea depăși termenul de 5 ani.

Fiind consecvenți în cele expuse, se impune concluzia că instanța de apel a ales să rămână reticentă la o serie de aspecte fundamentale pentru justa soluționarea cauzei deferite judecării, analizând superficial circumstanțele de drept ale acesteia, fără a pătrunde în esență, formulând niște concluzii generale și neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență de motivare, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele

acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, să țină cont de Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17.10.2019 privind controlul constituționalității unor prevederi din articolele 189 alin. (3) lit. f), 307 alin. (2), lit. c), 327 alin. (2) lit. c), 329 alin. (1) și alin. (2) lit. b) și din articolul 335 alin. (1^a) din Codul penal, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Brigai Sergiu, avocatul Nicoară Vasile în numele inculpatului Vicol Nicolae, avocatul Roșca Vladislav în numele inculpatului Bănăruc Eduard, avocatul Mariț Marcela în numele inculpatului Gudima Vasile, inculpații Sîrbu Veaceslav, Zacrevschi Vadim și avocatul acestora Cernolev Ion, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe **Vicol Nicolae Xxxxx, Bănăruc Eduard Xxxxx, Beșleagă Anatolie Xxxxx, Zacrevschi Vadim Xxxxx, Sîrbu Veaceslav Ion, Gudima Vasile Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 10 decembrie 2019.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor